

KOMMUNISTISK POLITIK

*Ib Spang Olsen (1921-2012) på 90-årsdagen 11. juni 2011
Foto: Tine Spang Olsen/Kommunistisk Politik*

FOLKETS KUNSTNER

Nr. 2

16. årg.

2012

20. januar

-

3. februar

Støttepris 20 kr.

TEMA: IMPERIALISTISK STRATEGI

Massepartier s. 2 • Leve republikken! s. 3 •
Vestas og viljen til vind s. 4 • Jagten på kontanthjælp s. 6 •
ROJ-TV, Tyrkiet og Norden s. 8 • Fyringer = Ringere service s. 10 •
Lykken er et varmt bad s. 11 • Ib Spang Olsen s. 12 •
Græske arbejdere under angreb s. 14 • Kroatien i EU? s. 15 •
Obamas ny militærstrategi s. 16 • Racistisk samfundsorden s. 18 •
Tunesien et år efter s. 20 • Stop truslerne mod Iran s. 21 •
Debat s. 22 • Gør noget! s. 23 • Annisette synger Annisette s. 24

Massepartier

KOMMUNISTISK POLITIK

To sider af samme euro-mønt. Sådan betegner den spanske protestbevægelse de to partiblokke – den åbent borgerlige, med rødder i Franco-tiden, og den socialistiske (socialdemokratiske) blok, som indbyrdes konkurrerer om regeringsmagten, men som når det kommer til stykket gennemfører stort set den samme nyliberale EU-politik. De to blokke med deres 'massepartier' er hver især parat til næsten alt for at sikre sig 50+ pct. af mandaterne.

Sådan ser partisystemet ud i stort set alle de 'vestlige demokratier', i EU, i USA osv.. Der er selvfølgelig nogle historisk betingede forskelle og andre nuancer mellem de enkelte lande, men de tenderer til at forsvinde mere og mere.

Det er en godt skjult hemmelighed, at der eksisterer en tredje vej. Der findes et alternativ til euro- og dollar-partierne. I dag først og fremmest i form af massemarkeringer, der bliver synlige på gaderne, i folkelige bevægelser og i arbejdernes og de unges organisationer, mens det parlamentarisk er svagt repræsenteret - både i nationale parlamenter og på unionsplan.

I Danmark har der som bekendt været regeringsskifte. SRSF-regeringen har fejret de første 100 dage ved magten. Helle Thorning-Schmidt stråler samtidig på toppen af sin karriere som formand for EU's ministerråd. Og danskerne er i gang med en brat opvågning fra ønskedrømme og lyserøde valglofter til erkendelse af de barske realiteter: Den ny regering er den anden side af samme euromønt, som også VKO repræsenterede. Det er stort set samme politik forklædt i ny indpakning og solgt med lidt andre ord.

Danskerne vågner op til den 'socialistiske' side af mønten. Den 'røde' side. Efter at Thorning-regeringen præsenterede hele befolkningen for afgiftsstigninger på 5 milliarder kroner med social slagside er den nu i færd med at lancere sit projekt skattereform.

Skatteminister Thor Møger Petersen forklarer, hvad det går ud på: Det skal kunne betale sig at arbejde! 'Skatten på arbejde skal ned'. Derfor skal uligheden i samfundet øges! Derfor skal skattelettelser til 'folk i arbejde' i omvendt pyramideform: mest i toppen. Pensionister, studerende, arbejdsløse, folk på bistand og andre på overførselsindkomster - godt halvdelen af den danske befolkning får ingenting (bortset fra

afgiftsstigninger) hvis planerne gennemføres.

Hvis folk som flest konkluderer, at der reelt ikke er forskel på VKO's og SRSF's økonomiske politik, er det ikke helt forkert. SRSF har bare det problem, at de skal kapre stemmerne fra almindelige mennesker, arbejdende, pensionister eller på anden overførsel, og fører derfor løftepolitik. Obama er skoleeksemplet. Den bliver lynhurtigt til løftebrudspolitik, og åbner hele flanken for angreb fra de åbent borgerlige.

Det fører til rene absurditeter, som da Venstre stillede sig op ved metroen i København og uddelte trøstebolsjer til passagererne i den kollektive trafik, der igen oplever prisstigninger på trods af valglofter om det modsatte. Priserne fordobles på 10 år under VKO!

Der er helt åbenbart brug for alternativer, også på det parlamentariske plan, til disse 'massepartier'.

Den 'røde' regerings støtteparti Enhedslisten, som dækker over den nyliberale løftebrudspolitik, erklærer nu, at det vil gå fra at være et 'protestparti' til et 'masseparti', et parti med indflydelse. Ved næste valg skal hver tiende vælger stemme på liste Ø, meddeler hovedbestyrelsen.

Dermed viser partiet simpelthen, at det ikke har forstået at der er en afgørende forskel på de parlamentariske 'massepartier' og de reelle massebevægelser og massekampe, der flytter rundt på virkeligheden.

Enhedslisten som 'masseparti' handler simpelthen om at få mere parlamentarisk indflydelse – nærmest med Dansk Folkeparti i den tidligere regerings tid som forbillede.

Hvordan synes liste Ø egentlig, det er gået i de første 100 dage som støtteparti? Det har været kamelslugningens tid, og det bliver med garanti værre endnu. Derfor lover partiledelsen ny parlamentarisk fremgang – og ikke udvikling af den virkelige massekamp mod krisepolitik, minusoverenskomster, reallønsfald, EU- og krigspolitik. Partiet har også opgivet målet et socialistisk samfund, og taler nu om at det er 'nødvendigt med en socialistisk samfundsudvikling, der demokratiserer og kollektiviserer økonomien.'

Vil liste Ø også være med til regeringens skattereform? Ja, som DF i sidste ende var med til hele VK-svineriet.

Redaktionen 16. januar 2011

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 400 kr.

År (25 nr.) 700 kr.

Institutioner

1 år 980 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 27.01.12

Leve republikken!

Der var ingen økonomisk krise, men *Dronning, Dronning, Gud og Fædreland* over det hele, da Margrethe den II's 40-års regentjubilæum blev fejret med pomp, pragt og live-tv over en weekend i januar 2012. Alt andet druknede i to dages ødsel millionfest, der skulle demonstrere det danske folks begejstring for et samfund regeret af et feudalt levn.

Og festdeltagerne, det bedre danske borgerskab – samfundets økonomiske, politiske og militære elite – har da heller ikke mærket noget til krisen. De er blevet rigere, i årene før og efter 2008. De har råd til medicin, hvis de skulle blive syge.

Det 48 timer lange, veltilrettelagte show glemte ikke den mindste tråd, der kunne bruges til at slå en sløjfe om eventyret om et 'moderne og demokratisk' kronet kvindeligt statsoverhoved med en globaliseret storfamilie, der alle lever et forgyldt liv under majestædens vinger og på folkets bekostning.

Festen begyndte med højtidsfuldt gravbesøg i Roskilde Domkirke som en hyldest til afdøde monarker og en påmindelse om, at det danske monarki er 'et af de ældste i verden', selvom Margrethe II's slægt kun har været blå blod i nogle generationer. Den fortsatte med 'folkets hyldest' til en hestetrukket guldkaet gennem København, der førte til rådhuset, hvor overborgmesteren i spidsen for 560 korsangere og andre begejstrede undersåtter kunne istemme en nykomponeret kantate til jubilarens ære.

Og førstedagen afsluttedes med et arrangement i DR's nye koncerthus med deltagelse af det meste af eliten – mere end 1.400 inviterede gæster i stiveste puds med de skønneste diademer, ringe og rober til alle køn – og med en stor del af befolkningen med på en kigger.

Der var kronede hoveder og den royale storfamilie, der var dannebrogsmænd og andre riddere, kammerherrer, hofjægmestre, grever og baroner, industrifyrster og bankdirektører. Der var statsministre, tidligere og nuværende, der var ministre og geme-
ne folketingsmedlemmer. Et pragtop-

bud af rigdom og samfundsansvar.

De nød alle 'noget af den ypperste kunst', kongedømmet har at byde på. Margrethe II har ikke isoleret sig i et reaktionært kunstnerisk hjørne med alterbroderier alene. Også kunstnere, der regner sig selv for at være progressive, stillede op til majestæthyldest.

Kongehuset inddeler samfundseliten efter hierarkisk rangorden, så alle kender deres plads og ved, hvilke udmærkelser de må bære ved hvilke som helst lejligheder. Det uddeler også ridder- og mange andre ordener, selvom

gengæld riddere af Dannebrog. Og industrifyrster med adelsdrømme kan gøres til kammerherrer eller til hofjægmestre, hvis de ellers ejer et gods. De højeste samfundsklasser følger med tiden. Greverne bliver direktører, og bankfolk bliver godsejere, og Margrethe II udmærker dem alle. Blandt kammerherrerne finder man f.eks. den alsidige Fritz Schur og Kjeld Kirk Kristiansen af Lego, mens Christian Kjør er både hofjægmester og kammerherre. Sidstnævnte udtalte for nogle år siden, at der ikke er nogen overklasse i Danmark.

der ikke længere slås nye adelsmænd. Mærsk McKinney Møller er den eneste nulevende dansker, som er ridder af elefanten, en ære, som også tilfaldt afdøde Nicolae Ceausescu af Rumænien.

Margrethe II er i det hele taget rundhåndet med ordener. Hele storfamilien er dekoreret. Men også og især tildeles de højere ordenstegn fremmede statsoverhoveder, hvor den danske regent har en særlig forkærlighed for de kronede af slagsen, som nok har brug for international anerkendelse, fordi deres egne folk ikke vil vide af dem. Den seneste af slagsen gik til kongen (eller hvad han nu er) af Bahrain, som derpå slagtede sit eget folk og kastede demokratiforkæmpere i fængsel – indbefattet den danske statsborger Abdulhadi Alkhawaja, der fik livstid efter strengt forhør.

Adskillige tusinde danskere er til

Festens andendag faldt tilfældigvis sammen med statsråd nr. 500 under forsæde af regenten, det danske demokratis øverste lovgivende og udøvende myndighed. Derefter *Dronning! Dronning kom nu frem!* og royalisternes hyldest til storfamilien ved Amalienborg, og endelig gallamiddagen i folkestyrets arne på Christiansborg, hvor regenten med familie blev hyldet med skåler og smukke ord.

Statsminister Helle Thorning-Schmidt kunne til almindelig glæde ved bordet meddele, at ingen sætter spørgsmålstegn ved det danske monarki:

"Kongehuset er et nationalt samlingsmærke – en del af vores identitet som danskere. Et fast holdepunkt gennem skiftende tider ... Og når der skal dannes regering, så sikrer dronningerrunden, at alt går rigtigt for sig. At vi har en uangribelig ramme om demokratiet. Og kongehuset binder hele riget sammen."

Margrethe II afslørede på sin side, at hendes valgsprog *"Guds Hjælp, Folkets Kærlighed, Danmarks Styrke"* skal forstås helt bogstaveligt. Hun får simpelthen bistand af højere magter:

"Når jeg i dag ser tilbage på de år, er det med dyb taknemmelighed, taknemmelig over den opgave, som er blevet mig betroet, og taknemmelig over alt det, den har givet mig."

Den opgave kunne jeg aldrig have løftet uden Guds hjælp ..."

Alle gode kræfter står sammen om det danske monarki.

Massefyringer på Vestas Viljen til vind

Vestas er langsomt, men sikkert på vej til at sende al produktion ud af landet. Væk er drømmen om et dansk industrieventyr

Den danske vindmølle-koncern Vestas er røget ud i en af sine største kriser. Den har nu for anden gang på lidt over et år annonceret fabrikslukninger og fyringer, efter at have nedjusteret resultatet for 2011 til et rundt nul.

I Danmark fyres 1.300 af de 6.600 afsatte, og i den øvrige verden fyres omkring 1.000 ud af 16.000 ansatte. Fyringsrunden rammer altså først og fremmest i Danmark.

Fyringer rammer hårdest i Danmark

Det er den dårligst tænkelige optakt til regeringens løfter om en kickstart af økonomien og omlægning af energiforsyningen til vindenergi.

Det var tilmed en ekstra bet, at nyheden fra Vestas kom samtidig med, at den danske regering havde officielt besøg af EU-kommissionen og forklarede om det danske EU-formandskabsplaner for ”grøn vækst”.

Solidaritets aktion for Vestas-arbejdere i Newport Foto: savevestas.wordpress

- Jeg blev meget ked af det, da jeg hørte nyheden om, at Vestas vil afskedige et stort antal medarbejdere. Det føles som et voldsomt tilbageslag for det, vi gerne vil opnå, men det må fortsat være vejen frem. Vi er nødt til at investere i grøn teknologi, erklærede statsministeren.

Men de medfølgende arbejdspladser i Danmark er forsvundet i den blå luft.

Den seneste store fyringsrunde i Vestas var oktober 2010, hvor 3.000 mistede deres arbejde. Det var også med hovedvægten i Danmark. Adskillige udkantsbyer som Rudkøbing, Nakskov og Ringkøbing mistede industriarbejdspladser.

Året forinden – i april 2009 – blev 1.900 medarbejdere afskediget, også med hovedvægten i Danmark.

Tilbage i 2001 var stort set alle med på, at vindmøllerne skulle være et nyt dansk industrieventyr med masser af gode danske arbejdspladser.

Vindmøller forudsås at få samme betydning for den samlede danske samfundsøkonomi som bilerne for USA. Dengang stod de to danske vindmølleproducenter Vestas og NEG Micon for henholdsvis 20 og 13 procent af verdensmarkedet. I 2004 blev NEG Micon fusioneret med Vestas.

Optimistisk 3F

De seneste fabrikslukninger i Vestas følger sig til de mere end 100.000 industriarbejdspladser, der er forsvundet fra Danmark til udlandet i sammenhæng med den økonomiske krise gennem de sidste ti år. Der er ingen grund til at tro, at disse arbejdspladser vender tilbage af sig selv.

I fagforeningen 3F er man dog optimistisk.

”Her ser vi efterdønningerne af ti års borgerligt styre. Jeg er så glad for, at den nye regering har en offensiv klimadagsorden. Det kan forhåbentlig skabe mange nye grønne job fremover,” siger formand for 3F’s Industrigruppe Mads Andersen og tilføjer: *”Selvom det jo er en katastrofe for alle dem, som mister jobbet. Og det er et meget hårdt slag for et lokalsamfund som Varde,*

Fakta om Vestas-fyringerne

- * Vestas afskediger i januar 2012 2.335 medarbejdere, heraf 1.300 i Danmark.
- * Herhjemme mister 550 timelønnede jobbet, mens det rammer 750 funktionærer.
- * I Danmark lukkes produktionen af tårne i Varde. Administrationen i Århus, Hammel, Varde, Lem og Ringkøbing skal slankes.
- * Sparerunden rammer også ansatte i Spanien, Tyskland, Italien, Sverige, USA, Kina etc.
- * Alt i alt skal der være 1.749 færre ansatte i Europa.
- * Samlet mister 1.600 funktionærer

jobbet, mens 735 timelønnede globalt må sige farvel.

- * Efter fyringsrunden vil der være 20.400 ansatte i vindmøllekoncernen, heraf 5.300 i Danmark.

- * En mulig nedgang på det amerikanske marked betyder, at yderligere 1.600 måske skal fyres på Vestas’ fabrikker.

Hvor mange underleverandører der bliver direkte berørt vides endnu ikke.

Erfaringer fra lukningen af Lindø viser, at kun omkring halvdelen af dem, der mistede arbejdet, er kommet i ny beskæftigelse.

hvor 350 fyres som følge af lukningen af den danske tårnfabrik.”

Travlhed i industrien

Der er tilsyneladende rigeligt at lave i vindmølleindustrien og også i Vestas. Men den økonomiske krise har skærpet konkurrencen, og Vestas' ledelse har brugt energi og penge på byggeri af et nyt hovedkvarter, og den har gang på gang fejlagtigt vurderet, at de økonomiske vinde ville være til gavn for netop deres industrigren.

Til den konkrete krise hører også en historie om, at Vestas' udviklingsomkostninger i forbindelse med en fabrik til en ny generatortype med faste magneter har kostet næsten en milliard kr. mere end budgetteret, mens investeringen endnu slet ikke er begyndt at blive forrentet.

Til gengæld er vurderingen fra analytikere, at kassen i udviklingsafdelingen snart trænger til en massiv kapitalindsprøjtning. Det kan ske ved at udstede nye aktier eller ved simpelthen at sælge virksomheden til højstbydende.

Andre industrigiganter som Siemens er for alvor ved at komme ind på markedet for kæmpe vindmøller.

Indtil videre har krisen i Vestas ikke kostet hverken direktøren eller bestyrelsen taburetten.

Fyringer uden protest?

Historien om et dansk industrieventyr, der forsvandt, er også historien om, at markedskræfterne ikke evner at styre noget, heller ikke energiforsyning eller industrivirksomheder, til gavn for den almindelige befolkning.

Beslutningen om udflytning af tusinder af arbejdspladser og viden til lavtlønslande uden miljøregler eller arbejdsrettigheder burde aldrig være et spørgsmål, der overlades til ganske få personer med deres på det tørre.

For de danske arbejdere, der har udsigt til at miste jobbet, er der måske inspiration at hente fra arbejdskampen i 2009, hvor Vestas-arbejdere besatte deres fabrik i Newport, Isle of Wight, for at protestere mod tab af arbejdspladser.

At kæmpe er at leve.

-fsk

Euro-traktat vil skade Danmark

Tilslutning til den nye traktat betyder endnu tættere tilslutning til et euro-projekt, der bliver stadig mere kritisabelt – både økonomisk og demokratisk set, udtaler Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen.

Danmarks økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager har i forbindelse med et besøg hos den britiske regering slået fast, at hun mener, at tilslutning til den nye euro-traktat vil gavne Danmark og ikke betyde nogen risiko for sanktioner.

- Målet med den nye mellemstatslige euro-traktat er krystalklart: EU skal have strammere kontrol med og styring af deltagerlandenes økonomiske politik. Direkte sanktioner eller ej så betyder dansk tilslutning, at vi knyttes

endnu tættere til et europoprojekt, som bliver stadig mere kritisabelt – både økonomisk og demokratisk set. Det er uansvarligt af Danmarks økonomiminister at udsætte befolkningens velfærd for den trussel og undergrave vores selvbestemmelse på noget så fundamentalt som den økonomiske politik, udtaler Søren Søndergaard, som er EU-parlamentariker for Folkebevægelsen mod EU.

- Desuden ligner det rent bondefangeri, når Vestager på den ene side råber højt om, at vi ikke risikerer sanktioner ved en tilslutning til den nye traktat, når hun samtidigt målrettet arbejder for at fjerne netop den danske euro-undtagelse, der tilsyneladende hindrer de direkte sanktioner.

Endelig: Ny Oktober-butik i København

temmelig nedslidt, men har også muligheder.

Det tænkes brugt både af Oktober Forlag med Bogcafé og Galleri og af lokalradioen Station2000 –med mulighed for, at forskellige foreninger og grupper kan anvende stedet til at mødes eller til særlige træffetider – og meget andet.

DER ER BRUG FOR DIN HJÆLP

Butikken vil blive renoveret af frivillig arbejdskraft i løbet af foråret. Hvis du og/eller nogen du kender vil give en hånd med, er det en stor hjælp. Der er arbejde både til håndlangere og fumfelfingre og til udlærte håndværkere.

Der er også brug for værktøj, transport og materialer, og ikke alt kan skaffes gratis, så hvis du kan bidrage med et støttebeløb, gerne hver måned det næste halve år, så siger vi også mange tak.

Send et beløb til Giro 1-663-4271

Kontakt Gerd på 51 78 09 06

*Åbent hus for alle interesserede
Søndag den 22. januar kl. 13-15
Vesterfælledvej 1B
1750 København V*

Den hidtidige Oktober Bogbutik i København i Egilsgade på Islands Brygge blev hårdt ramt af oversvømmelsen i juli 2011. Skaderne er endnu ikke udbedret, og det har fortsat lange udsigter. Butikken har været lukket lige siden. Alt, hvad der blev reddet fra oversvømmelsen, har været opmagasineret siden da. Derfor har vi ledt efter nye lokaler.

Efter over et halvt år uden et fast samlingssted er det nu lykkedes at finde et nyt butikslokale i København.

Det er et tidligere værtshus på Vesterbro – på Vesterfælledvej lige ved hjørnet til Vesterbrogade og bus 6A.

Det er gode og rummelige lokaler, i gadeplan og ikke i en kælder. Stedet er

Er Mette Frederiksen i gang med en jagt på kontanthjælpsmodtagere?

Af Henrik Herløv Lund

Og er målet indførelse af generel arbejds-/aktiveringspligt for alle på "indkomsterstattende ydelser"? Ikke bare kontanthjælpsmodtagere, men også unge 25-30-årige og førtidspensionister er i skudlinjen

Henrik H. Lund

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen har på det seneste gentagne gange gået voldsomt til angreb på kontanthjælpsmodtagere. Og det begynder at ligne et mønster.

Aktuelt har hun i kølvandet på en undersøgelse fra DA, der angiveligt viste, at en tredjedel af de kvindelige kontanthjælpsmodtagere ikke ønskede at arbejde, kaldt det "vildt provokerende" og erklæret at ville "tage kontanthjælpen fra de arbejdssky". Uanset at undersøgelsen er stærkt diskutabel, idet der kun var tale om en ikke-repræsentativ undersøgelse af et udsnit på 249 kontanthjælpsmodtagere.

I forrige måned dekreterede hun, at alle sager om kontanthjælpsmodtagere skulle endevendes for "om nogen går og putter sig". Selvom kommunerne HAR matchkategoriseret hver enkelt og de tilbageværende er der pga. andre problemer. Og der i øvrigt ingen job er.

Det kunne synes, som om Mette Frederiksen er parat til at gå meget langt i retning af at kategorisere kontanthjælpsmodtagere som arbejdssky og snydere for at fremme et politisk mål om indførelse af arbejds-/aktiveringspligt for mennesker på overførselsindkomst. For ikke bare kontanthjælpsmodtagere, men også unge 25-30-årige og førtidspensionister er i skudlinjen.

Arbejder Mette Frederiksen på at udbrede en generel "arbejdspligt" til

gængæld for at modtage offentlige ydelser for alle 850.000 modtagere af "indkomsterstattende ydelser"?

Mette Frederiksen: Kontanthjælpsmodtagere "arbejdssky"?

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen jagt på kontanthjælpsmodtagere blev allerede indledt i november måned. Her meldte hun ud, at 45.000 modtagere af kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse skulle have endevendt deres sager.

Der var efter hendes opfattelse for mange kontanthjælpsmodtagere, og derfor vil hun have undersøgt, "om der er nogen, som går og putter sig".

Derfor vil hun bruge 200 mio. kr. på at undersøge, om det kan passe, at 45.000 modtagere af kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse ikke er i stand til at være på arbejdsmarkedet.

Hermed beskyldte ministeren for bla. kontanthjælp ligeud modtagerne heraf for at være dovne og snydere.

Senest har Mette Frederiksen reageret på en undersøgelse, der angiveligt skulle vise, at en tredjedel af kvinder på kontanthjælp ikke er villige til at tage et arbejde. Mette Frederiksen kaldte det "vildt provokerende" og erklærede at ville "tage kontanthjælpen fra de arbejdssky".

Ganske tvivlsom undersøgelse

Tager vi imidlertid det sidste tilfælde først, så er den pågældende undersøgelse ganske tvivlsom, som angiveligt skulle vise, at en tredjedel af alle kvindelige kontanthjælpsmodtagere ikke vil tage et arbejde.

I den borgerlige presse, fx Jyllandsposten, er det fremstillet sådan, at der er tale om en undersøgelse af 15.143 kontanthjælpsmodtagere og en undersøgelse foretaget af Danmarks Statistik. Men ingen af delene holder.

For det første er der ikke – som fremstillet visse steder i den borgerlige presse – tale om en tredjedel af alle kontant-

hjælpsmodtagere, men af alle såkaldte "arbejdsmarkedssparate" i den såkaldte matchgruppe 1. Denne består imidlertid af 15.000 personer ud af i alt 45.000 på kontanthjælp. Gruppen af angiveligt "arbejdsu villige" er således ikke en tredjedel af alle kontanthjælpsmodtagere, men langt mindre andel.

Hertil kommer for det andet, at undersøgelsen er fremstillet som "en særkørsel" fra Danmarks Statistik. Der er imidlertid IKKE tale om en undersøgelse foretaget af Danmarks Statistik.

Undersøgelsen er godt nok foretaget på grundlag af data fra Danmarks Statistik, men den er rent faktisk foretaget af – DANSK ARBEJDSGIVERFORENING.

Og endelig – og nok så afgørende – er der for det tredje ikke tale om en undersøgelse af 15.000 arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere.

Undersøgelsen omfatter rent faktisk KUN et UDSNIT på kun 247 ledige kontanthjælpsmodtagere. Hvilket også betyder, at der er stor usikkerhed forbundet med, hvad undersøgelsen viser, grundet den ganske lille stikprøves manglende repræsentativitet.

Og rent faktisk udgør de såkaldt "arbejdsu villige" altså således kun en tredjedel af den kvindelige halvdel af de 247.

På trods af, at Mette Frederiksen drog meget håndfaste konklusioner af undersøgelsen, afviser hun imidlertid at moderere sine udtalelser:

"Jyllandsposten og Dansk Arbejdsgiverforening må selv stå på mål for deres tal".

Går kontanthjælpsmodtagere "og putter sig"?

Mette Frederiksen har utvivlsomt set den pågældende undersøgelse som en bekræftelse på sit i forrige måned tilkendegivne synspunkt om, at "der er for mange kontanthjælpsmodtagere". I hvilken forbindelse hun tilkendegav at ville have endevendt alle deres sager for at finde, "om nogen går og putter sig".

Herved insinuerede hun på linje med den aktuelle mistænkiggørelse af kontanthjælpsmodtagere for at være arbejdssky, at de var ”dovne” og ”snydere” (*mine udtryk, HHL*).

Denne mistænkiggørelse er imidlertid helt uden grundlag.

Alle de kontanthjælpsmodtagere har for det første for længst fået deres sager undersøgt og er under den forrige regering blevet indplaceret i matchsystemet efter arbejdsmarkedsparathed. Og der har i øvrigt under den tidligere regering flere gange været gennemført tilsvarende ”endevendinger”.

De, som er tilbage i de laveste matchkategorier, ER derfor dem, som ikke er i nærheden af arbejdsmarkedet på grund af andre problemer: Sociale, psykiske, misbrug eller for den sags skyld etniske.

At lægge op til, at det i virkelighed er dovenskab og snyd, er det samme som at sige, at kommunernes sagsbehandlere og socialrådgivere ikke gør deres arbejde ordentligt.

Og når de, som er tilbage på kontanthjælp, er det på grund af andre problemer, er det jo for det andet her, at der skal sættes ind: med målrettet og systematisk hjælp fra kommunerne mod problemer, misbrug og manglende kvalifikationer.

Men her har den forrige regering jo drænet kommunerne for midler hertil gennem nulvækst. Og Mette Frederiksen og SRSF lægger jo med den nye finanslov op til at fortsætte nulvæksten i kommunerne. Der kommer ingen nye driftsmidler til kommunerne.

Hvor er jobbene til arbejdsløse kontanthjælpsmodtagere?

Lykkes det at hjælpe kontanthjælpsmodtagere tilbage til arbejdsmarkedet, er det for det tredje et helt afgørende problem, at der jo i forvejen er 170.000 bruttoledige. Og denne bruttoledighed vil med gældskrisen stige til omkring eller over 200.000 til næste år.

Og selvom SRSF og Mette Frederiksen vil fremrykke offentlige investeringer, stopper det altså ikke nettovæksten i arbejdsløsheden. Det er der for lidt ”kick i starten” til. Så hvor er arbejdspladserne til arbejdsmarkedsparate kon-

Mette Frederiksen minister for pligter
tanthjælpsmodtagere? De er jo i forvejen ikke arbejdsgivernes førstevalg.

Mette Frederiksens mål: Arbejds-/aktiveringspligt for alle modtagere af ”indkomsterstøttende ydelser”?

Mette Frederiksen bedyrer igen og igen, at hendes mål ”ikke er at jagte ledige”. Men hun taler også gerne om en nyformulering af rådighedsbegrebet og om at ”borgerne ikke skal være til grin for deres egne penge ved, at kontanthjælpsmodtagere og ledige ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet”.

Det er helt tydeligt hendes mål at indføre en udvidet rådighedsforpligtelse, en arbejds-/aktiveringspligt for en lang række modtagere af overførselsindkomster – ikke bare for kontanthjælpsmodtagere generelt, men også for unge 25 til 30-årige og for modtagere af førtidspension.

Man kan kun være enig i, at ledige modtagere af overførselsindkomst, som kan arbejde, også skal være parat til dette, HVIS der er regulære, ordinære job.

Man kan også kun være enig i hendes synspunkt om, at beskæftigelsesindsatsen skal omstilles fra at være rettet mod kontrol af overholdelse af regler og procedurer til at bruge ressourcerne på at skabe resultater i form af at bringe de ledige nærmere til arbejde og i arbejde.

MEN: Problemet er jo for det første, at der langt fra er jobmuligheder til kontanthjælpsmodtagere og andre modtagere af ”midlertidige indkomsterstøttende ydelser” på grund af en stor og tilmed stigende bruttoledighed.

Og hermed bliver konsekvensen af Mette Frederiksens krav om ”arbejdspligt” uvægerligt aktivering i substitutter for ordinære udstøttede job tilvejebragt af det offentlige – med andre ord hele det aktiveringscirkus, som den borgerlige regering også stod for.

Og problemet er jo for det andet, at

med de voldsomme angreb og mistænkiggørelsen af kontanthjælpsmodtagere og andre lægges der jo et voldsomt pres både på modtagerne af sådanne overførselsindkomster på at skulle tage job og på kommunerne for at presse dem i job. Uanset at situationen for mange fx kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister er den, af de af helbredsmæssige og/eller sociale grunde IKKE KAN bestride et job.

Højredrejning?

Man spørger sig selv, om Mette Frederiksens angreb på kontanthjælpsmodtagere er et led i en højredrejning hos en regering, der er svækket, fordi vælgerne flygter navnlig fra statsministerpartiet og Mette Frederiksens parti, Socialdemokraterne

Mette Frederiksen og andre højresocialdemokrater såvel som De Radikale i regeringen ser måske en højredrejning som det, der skal holde på vælgerne, fordi regeringen har vigende tilslutning, og Løkke stigende.

Men også det er en fejltagelse: Frafaldet fra Thorning og Socialdemokraterne skyldes deres faldende troværdighed på grund af mange frafaldne valgløfter og deraf faldende tillid til Thorning. I ”præsidentvalgkampen” siver vælgerne så over til alternativet i ”præsidentvalgkampen”, Løkke.

Men der er ikke tale om et tilvalg af Løkkes politik, men om et fravalg af Thorning og S på grund af svigtede valgløfter. Løsningen på regeringens krise er således bedre at leve op til forventningerne og valgprogrammet, ikke at dreje til højre.

Hetz mod og angreb på kontanthjælpsmodtagere og andre modtagere af overførselsindkomster – og på deres vilkår – er ingen løsning, men vil tværtimod blot bidrage til yderligere skuffelse blandt og desillusionering blandt Socialdemokraternes egne vælgere.

KOM TIL BESINDELSE.

Henrik Herløv Lund, økonom – cand. scient.adm. Ikke partitilknyttet

Noter og grafer udeladt i denne trykte udgave. Her henvises til hjemmesiden

www.henrikherloevlund.dk

Foghs arvtagere: Thorning-regeringen vil lukke RoJTV

Anders Fogh lovede den tyrkiske regering at lukke RojTV Nu vil hans efterfølgere indfri løftet

Det er en udbredt opfattelse, at Anders Fogh Rasmussen lovede at lukke det kurdiske Roj TV, da han skulle udnævnes til NATO-chef og det betydningsfulde NATO-land Tyrkiet var imod. Ifølge avisen Hürriyet stillede Tyrkiet to betingelser for at støtte ham som generalsekretær – nemlig en undskyldning for profet-fornærmelsen og – ikke mindst – en lukning af den kurdiske TV-station, der er torn i øjet på det officielle Tyrkiet.

Under et besøg i Ankara lige før tiltrædelsen sagde den vordende generalsekretær ifølge samme avis, at ROJ-TV ville blive lukket i overensstemmelse med dansk lovgivning, hvis der blev fundet nogen forbindelse mellem TV-stationen og PKK, som er på både EU's og USA's liste over terroristorganisationer.

Med dommen i Københavns Byret den 10. januar er TV-stationen dømt for at tillade PKK-repræsentanter at udtale sig uden at afbryde dem og for tilsvarende terrorlignende forhold, der gør det klart, at ROJ-TV ikke er tilhænger af ytringsfrihed, men af brutal terror.

Dermed var Fogh Rasmussens løfte tæt på at blive opfyldt. Der viste sig bare at være et problem: Ifølge dansk lov kan en terrordom ikke ramme et medie og tvinge det lukning. Det blev understreget i selve dommen. Ifølge dansk lov er det Radio- og TV-nævnet, der har autoritet til det.

I en pressemeddelelse om dommen fra nævnet hed det:

”Nævnet skal føre tilsyn med, at ROJ TV ikke tilskynder til had. Det følger af radio- og fjernsynslovgivningen. Nævnet har løbende fulgt straffesagen om terroropfordring, men der er ingen automatik imellem bedømmelsen efter straffeloven og efter radio- og fjernsynsloven.” ...

Radio- og tv-nævnet traf i 2005, 2007 og 2008 afgørelser om, at ROJ TV

ikke overtrådte medielovens forbud mod at tilskynde til had..

Vil lovgive for at lukke RoJTV

Men et diplomatisk løfte til NATO-partner Tyrkiet er et løfte, som også Thorning-regeringen vedstår. Den er ilet både den tyrkiske regering – hvis opfattelse af ytringsfrihed begrænser sig til at sætte kurdiske journalister i spjældet og censurere og lukke kurdiske medier – og den ordensprydede NATO-generalsekretær til undsætning.

Vil Radio- og TV-nævnet ikke lukke Roj-TV, som har et meget stort publikum i hele Europa og i de kurdiske regioner, er hele to ministre – justitsminister Morten Bødskov (S) og kulturminister Uffe Elbæk (R) – kommet på banen med en fælles erklæring om, at regeringen vil lovgive imod den danske medielov, så man kan få lukket RojTV.

I erklæringen hedder det blandt andet:

” Danmark har et langvarigt og meget værdifuldt samarbejde med Tyrkiet om bekæmpelse af terrorisme.

Københavns Byret har som bekendt netop afsagt dom i straffesagen mod ROJ-tv. Begge parter har nu mulighed for at anke dommen. Radio- og tv-nævnet har endvidere oplyst, at nævnet på baggrund af dommen vil overveje, om der er grundlag for at indlede en ny sag efter radio- og fjernsynslovgivningen.

Hvis der er et hul i lovgivningen, skal det naturligvis lukkes.

Sammen vil vi derfor nu i Justitsmi-

nisteriet og Kulturministeriet sikre, at lovgivningen på tilstrækkelig vis giver adgang til at skride ind over for radio- og tv-stationer, som opfordrer til terrorisme.”

Anke og principiel protest

ROJ TV har besluttet at anke byretsdommen, som ifølge juridiske eksperter ikke bare er yderst spinkel, men også på kant med

menneskerettighederne. Der gøres imidlertid forsøg på at stoppe RojTV fra at sende videre inden appelsagen behandles. Blandt andet har den socialdemokratiske retsordfører Ole Hækkerup, der har forlangt RojTV's sendetiladelse inddraget med det samme.

Dansk Journalistforbund ser sagen som principiel og forholder sig stærkt kritisk til byretsdommen og om muligt endnu mere kritisk til regeringens forsøg på forbud og censur.

Formanden for journalistforbundet Mogens Blicher Bjerregård siger til Modkraft:

– Sagen om ROJ TV er i høj grad principiel for os. Ikke alene handler den om pressefrihed, den handler i høj grad også om den danske tradition for armslængde-princip mellem pressen og staten. Pressens uafhængighed må man ikke pille ved.

- I sidste uge ville socialdemokraterne medieordfører Mogens Jensen lægge restriktioner for pressenævnet og nu taler Justits- og Kulturministeren om at politisere afgørelser, som er truffet en uafhængig instans som Radio- og TV nævnet. Det kan udvikle sig til en bombe under pressefriheden, siger han.

Bødskov og Elbæks villighed til at gøre regeringen i Tyrkiet tilpas, hvor 100 journalister sidder fængslet, er skandaløs - og uhyggeligt afslørende for den reaktionære karakter af SRSF-regeringen.

-ko

Tyrkisk 'peber' og norsk vandkraft

Af Jan R. Steinholt

Tyrkiet er blevet en stadig vigtigere aktør i Mellemøsten, og ikke bare Danmark, men også Norge, bejler til dets gunst. Netmagasinet Revolusjon fortæller her om den norske statsministers officielle besøg i Tyrkiet i første halvdel af januar

Den norske statsminister Jens Stoltenberg er i Tyrkiet for at føre samtaler med sin tyrkiske kollega Recep Tayyip Erdoğan og præsident Abdullah Gül i Ankara. To NATO-flankestater med regeringschefer, der begge higer efter EU-medlemskab og har en del at tale om.

Begge bedriver militær oprustning og har stor interesse i et udvidet kraft- og energisamarbejde – et samarbejde, som nødvendigvis vil foregå delvis på bekostning af nabostater som Syrien og Irak.

Mest urovækkende for norske fredsvener og antikrigsaktivister er, at besøget finder sted i en situation, hvor den militære stormagt Tyrkiet er udset til at spille en hovedrolle i det næste NATO-angreb for regimeskifte i regionen: den forestående 'humanitære intervention' i Syrien. Stoltenberg vil utvivlsomt tilbyde fuld norsk rygdækning, og i værste fald tilbyde nye norske 'fredsbidrag'.

På dagsordenen for samtalerne står bl.a. bilaterale spørgsmål og samarbejde, situationen i Mellemøsten og det nordlige Afrika, den finansielle situation i Europa og klima- og energisager, forlyder det i pressemeddelelsen fra den norske statsministers kontor.

Stoltenberg fremhæver Tyrkiet som 'demokratisk forbillede' for det arabiske forår. Udtalelserne kommer to uger efter, at regimet i Ankara satte ny verdensrekord i arrestation og internering af journalister.

Hele 29 journalister, langt de fleste

Tyrkisk politi fortsætter fængslingen af kritiske journalister

kurdiske, blev arresteret første juledag. De blev interneret sammen med 46 andre, der blev arresteret 20. december.

Arrestationsgrundlaget finder regimet i sin drakoniske antiterrorlovgivning, som altså omfatter journalister og redaktører en masse.

En central brik i NATO's Mellemøsten-strategi

Tyrkiet er blevet et hovedkort i NATO's strategi for at få kontrol over og manipulere de arabiske folkeoprør. Efter først at tilbyde sig som mægler lige inden angrebet på Libyen marts 2011 faldt Tyrkiet og statsminister Erdoğan hurtigt ind i NATO-folden som i et velinstrueret drama.

I løbet af sommeren drog Erdoğan på en rundrejse i Mellemøsten for at styrke Tyrkiets rolle og indflydelse i regionen. De sidste måneder har Tyrkiet været en hovedaktør i at øge presset imod nabolandet Syrien – med stadigt tydeligere trusler om mulig intervention fra den enorme tyrkiske militærmaskine.

Ankara har en lang tradition for at krydse grænserne i kampen mod den væbnede kurdiske modstand både alene og i samordnede aktioner med Irak, Iran eller Syrien.

Strømme af profit til Statkraft

Det tyrkiske elmarked er det hurtigst voksende i Europa. Og minsandten om

ikke Norge spiller en rolle her også: Stoltenberg deltog ved indvielsen af kraftværket i Kargi i Nordtyrkiet.

Samtidig bygger Statkraft nu sit tredje kraftværk i Cetin. Dette bliver Statkrafts største kraftværk uden for Norge med en forventet produktion på 1,4 TWh om året. Cetin ligger ved floden Botan, en sideflod til Tigris i Siirt-provinsen i det sydøstlige Tyrkiet – det vil sige i det område, som de fleste kurdere vil kalde Kurdistan.

Den vigtige rørledning går fra Det Kaspiske Hav til Middelhavet. Norge har ligeledes den største interesse i rørledningen Baku-Tbilisi-Ceyhan, der bl. a. sikrer transporten af Statoils olie fra Det Kaspiske Hav og Aserbajdsjan.

Det muslimske, men alligevel sekulære Tyrkiet spiller dobbeltspil som ven af de arabiske og muslimske folk, samtidig med, at båndene til Israel har været og er meget tætte.

Israels bording af Gaza-flotillen og drabet på ni tyrkiske aktivister ombord i Mavi Marmara (i 2010, KP) har resulteret i et køligt diplomatisk forhold. Men det er mest ydre spillfægteri. Samarbejdet fortsætter fuldt ud bag kulisserne.

Men spillfægteri er en øvelse, som også rødgrønne norske regeringer har meget stor kompetence i.

*Revolusjon, Norge
9. januar 2012*

Fyringer giver ringere service

De mange afskedigelser i den offentlige sektor går ud over servicen. Det mener et stort flertal af befolkningen ifølge nye Gallup-tal, som FOA har indhentet

Både KL, den tidligere regering og den nuværende regering har sået tvivl om, hvorvidt de mange afskedigelser i den offentlige sektor har betydning for servicen. Men danskerne deler ikke politikernes tvivl. Hele 84 procent af befolkningen siger nemlig ifølge en ny Gallup-undersøgelse, at det har betydning for servicen, at der i dag er mere end 25.000 færre offentligt ansatte end for et år siden.

”Politikerne narrer først og fremmest sig selv, når de siger, at servicen ikke falder, selvom der er færre offentligt ansatte. For selvfølgelig kan det mærkes, når færre medarbejdere skal lave

Borgerservice: Lukket!

det samme stykke arbejde. Ikke kun af de medarbejdere, der må løbe hurtigere for at nå det hele, men også af de borgere, der er afhængige af de offentligt ansattes indsats i børnepasningen, på hospitalerne og i ældreplejen,” siger FOA’s formand Dennis Kristensen og fortsætter:

”Jeg frygter, at vi kommer til at

opleve en endnu større nedgang i antallet af offentligt ansatte i løbet af de kommende år. Ikke nødvendigvis som følge af store fyringsrunder, men i de kommende år går rigtig mange offentligt ansatte på pension. Og når stillingerne ikke bliver genbesat, så er resultatet for borgerne jo det samme som ved afskedigelsesrunder, nemlig en ringere service.”

Og velfærden er generelt blevet dårligere i Danmark i løbet af de seneste år. Det mener seks ud af ti danskere. Men nedgangen i velfærden opleves forskelligt afhængigt af, hvor i landet man

bor. I Region Sjælland synes 70 procent af befolkningen, at velfærden er blevet dårligere. Det samme gælder kun for 47 procent af nordjyderne. Til gengæld er ens indtægt ikke afgørende for synet på velfærden.

Gallup-undersøgelsen er foretaget i december 2011. 1.012 danskere har deltaget i undersøgelsen.

Landets sidste fritidshjem overlever mod alle odds

Landets sidste fritidshjem overlever mod alle odds. Den nye regering har nemlig valgt at se stort på en beslutning fra sidste års kommuneaftale

I november måned sidste år arrangerede FOA med fagforeningen LFS som banerfører en demonstration på Christiansborg Slotsplads i protest mod, at de få tilbageværende fritidshjem skulle nedlægges.

Demonstrationen, hvor også BUPL og flere elev- og forældreorganisationer var med, har nu vist sig ikke at være forgæves.

Den nye regering har nemlig besluttet, at fritidshjemmene fortsat hører under Dagtilbudsloven.

Lille sejr

Ifølge bupl.dk har Børne- og Undervisningsministeriet bekræftet, at regerin-

gen dropper aftalen om at lægge fritidshjemmene ind under Folkeskoleloven, som den tidligere regering sidste år indgik med kommunerne.

Dermed overlever 184 fritidshjem, hvoraf de 120 ligger i København. Og det vækker tilfredshed i LFS, som har modarbejdet en udvikling, hvor skolen i tiltagende omfang overtager opgaver fra fritidspædagogikken.

”Det er en lille sejr, men problemet er fortsat, at regeringen mener, at der kan opnås gevinster ved at lægge børnenes fritid ind under skolen,” siger Jan Hoby, næstformand i LFS.

Kampagne for fritidshjemmene

Han peger på, at der ikke findes forskningsmæssigt belæg for, at omlægningen fra fritidshjem til skolefritidsordninger (sfo’er) har betydet noget positivt for børnene.

”Kejseren har ikke noget tøj på. Den udvikling har hverken øget børnenes trivsel eller deres indlæring.”

Derfor vil LFS bruge regeringens nye beslutning som platform for en kampagne for fritidspædagogikken. Kampagnens formål er at vende udviklingen og få de mange sfo’er lavet om til fritidshjem.

”Det er op ad bakke, for helhedsskolen ligger stadig og lur. Men vi vil arbejde for, at regeringen og kommunerne får et nyt børne- og indlærings-syn,” siger Jan Hoby.

Finn Danielsen (FOA)

Teknikere risikerer hus og hjem

Mere end 500 langtidsledige teknikere har mindre end et år til at finde sig et arbejde. Hvis ikke det lykkes, må mange af dem gå fra hus og hjem

Krisen kradser, og det kan især mærkes blandt teknikerne. Over halvdelen af de arbejdsløse teknikere er langtidsledige. Og mellem 500 og 600 af de langtidsledige har nu mindre end et år til at finde sig et arbejde, inden de ryger helt ud af dagpenge-systemet.

- Mange af dem er ægtepar med børn. De har etableret sig i et hus og er afhængige af to indtægter for at kunne få det til at løbe rundt. Hvis den ene ikke længere kan få dagpenge, kan han eller hun heller ikke få kontanthjælp, fordi ægtefællen har et arbejde. Så står de tilbage med én indtægt, og det er ikke nok til at betale huslejen, fortæller Mariann D. Sørensen, der er forretningsfører i Teknikernes A-kasse.

Medarbejderne i a-kassen taler med mange medlemmer, som er ved at gå i panik ved udsigten til at miste dagpengene.

- ”De fortæller, at de har søgt alt, hvad der er at søge. Vi råder dem til også at søge uden for deres fagområde, men det har de som regel også gjort, siger Mariann D. Sørensen.

Nogle spørger, om de skal forsøge at sælge deres hus, inden de mister dagpengene.

- Det kan jo godt tage nogen tid at sælge huset, fordi boligmarkedet heller ikke er særligt gunstigt for tiden. Men her kan vi ikke rådgive dem. Det er deres egen beslutning. Men det er nogle svære samtaler, fortæller Mariann D. Sørensen.

Der er flere grunde til medlemmernes trængte situation. Blandt andet er antallet af langtidsledige steget. Tal fra LO viser, at antallet af lønmodtagere, der har været arbejdsløse mindst 80 procent af året er firedoblet på to et halvt år.

Teknisk Landsforbund

Lykken er et varmt bad

Som handicapchauffør kører man med mange forskellige lidelser. Det strækker sig over mongoler, autister, fysiske handicap og mange flere, som jeg ikke kender betegnelsen for. Handicapchauffører er kun uddannet til at håndtere en bus, en kørestol samt i ”befordring af bevægelseshæmmede”, som kurset kaldes, men ikke til at forstå lidelsen, eller hvordan man i perioden fra afhentning til afsætning håndterer dem.

Da jeg således hentede to kørestolsbrugere fra ”bevægelse i vand”, som er en af de mange aktiviteter, de handicappede i Storkøbenhavn har mulighed for at dyrke, var jeg i tvivl om, hvorvidt de havde nydt det. I mine øjne virkede de totalt lammet. De henholdsvis sad og lå i kørestolen tilsyneladende uden at fortrække en mine. Det smil, jeg mente at kunne spore hos den ene af dem, kunne muligvis være et frossent billede af en stationær tilstand. I denne situation fulgte en ledsager med – hvilket i øvrigt kun sker denne ene gang om ugen, så jeg forsøgte at lirke gåden op:

- *Nyder de at være i varmtvandsbassin?*

- *Allerede om morgenen stråler de som en sol, fordi de ved, det er i dag, de skal i varmtvandsbassin.*

Når man tænker over det, er det jo ikke så underligt. En gang om ugen kommer man i en lille time ned i et element, hvor tyngdekraften minimeres, og ens egen kropsvægt ikke længere er en belastning. Det var rart at få at vide, at de er bevidste om det. Jeg var mere nysgerrig, så jeg tilsidesatte reglen om, at ”al samtale med chaufføren under kørslen er ikke tilladt”:

- *Jeg har bemærket, at der findes adskillige tilbud til handicappede i Storkøbenhavn, hvilket er virkelig fint, men jeg er noget forundret over, at der i forhold til mange andre sociale områder prioriteres så mange ressourcer.*

Jeg forklarede, at spørgsmålet blev rejst, fordi min kone arbejder med socialt udsatte unge, hvor der stort

set ikke findes midler til uddannelse eller anden støtte. Det er en pæn stor del af generationen, samfundet her ved skrotter. Unge mennesker, som kapitalismens iboende kynisme ellers kunne betragte som mulige udbytningsobjekter, i modsætning til de handicappede, som jeg kører med.

- *Nu skal vi lige huske på, at sådan har det heller ikke altid været, belærte ledsageren mig.*

- *For 10-20 år siden blev handicappede afklædt og i grupper stuvede sammen i et baderum, hvor de så blev spulet med en vandslange. De blev i mange af tilværelsens faser ikke behandlet med respekt som individer. Når det siden er gået fremad,*

skyldes det, at de handicappedes pårørende og netværk har haft ressourcer til at ’råbe op’. Forholdene er afdækket i medierne.

Logikken stod skrevet med fede typer. Fremskridtet kommer på baggrund af synliggø-

relse, protester og krav. De handicappede har et bagland, der har formået at forfølge deres sag. De udsattes unges bagland er svagt. Ofte skyldes deres problemer omsorgssvigt i hjemmet, kombineret med misbrug eller kriminalitet. Der er ikke mange ’basører’ at gøre godt med. Der er slet ikke mentalt overskud – men i bedste fald masser af skyldskompleks. Da jeg kom hjem, udvidede min kone mig med en anden horisont:

- *I modsætning til vore unge så betragtes de handicappede jo som de uskyldige, de også er, hvilket giver en betydelig større sympati. De socialt udsatte unge pålægges et selvstændigt ansvar. Mange giver udtryk for, at de jo ’bare’ kan tage en uddannelse eller et arbejde og så videre. Det kan de ’bare’ ikke altid. Enten er der ikke plads, eller også magter de det ikke uden den fornødne hjælp grundet deres baggrund.*

- *Hvis nogle forældre skulle have et overskud, hvem tror du så vil stille sig frem i offentlighedens søgelys og erklære, at myndighederne burde vise mere omsorg og ansvar, hvis man selv har svigtet som forælder?*

Reno

Ib Spang Olsen: Livsvarme, fantasi, kærlighed

En legendarisk kunstner og et dansk klenodie, tegneren og forfatteren Ib Spang Olsen, er efter kort tids sygdom død 90 år gammel. Dermed er en kunstnerbane afsluttet, som har sat sig dybe spor i den nationale bevidsthed og i mange generationer.

For nogle år siden konstaterede Kommunistisk Politik i anledning af udgivelsen af en bibliografi over hans bøger: ”For flere generationer af danskere er fascinationen ved Ib Spang Olsen startet i børneværelset – og har aldrig siden sluppet sit tag. Få kunstnere er som han blevet allemands/allekvindes eje – ikke mindst gennem bøgerne, som den flittige tegner har illustreret hundredvis af, mens han har leveret omslag til endnu flere. ...

Livsvarme, fantasi, kærligheden til børn og andre af arten Homo, sans for historien, dens dramatik, kraft og betydning gennemsyrrer arbejderne fra først til sidst.” (1001 bøger – eller sådan cirka).

Ib Spang Olsen ikke bare illustrerede bøger. Han skrev dem også. Fra børnebøger til de fine selvbiografier, der i ord giver billeder af hans liv fra barndommen på Østerbro til en rig kunstnertilværelse. I en halv snes år i 50’erne og frem var han lærer på Bernadotteskolen.

Og som kunstner var han ikke alene tegner, men også keramikker og skulptør med mere.

Hans ’kærlighed til børn og andre af arten Homo’ var en del af hans humanistiske livssyn, som var præget af modstandskampens antifascistiske ideer. Hans kongeniale

tegninger til Halfdan Rasmussens populære vers hamrede dem for alvor fast og skubbede kraftigt til en progressiv ændring af synet på barndommen og på opdragelse.

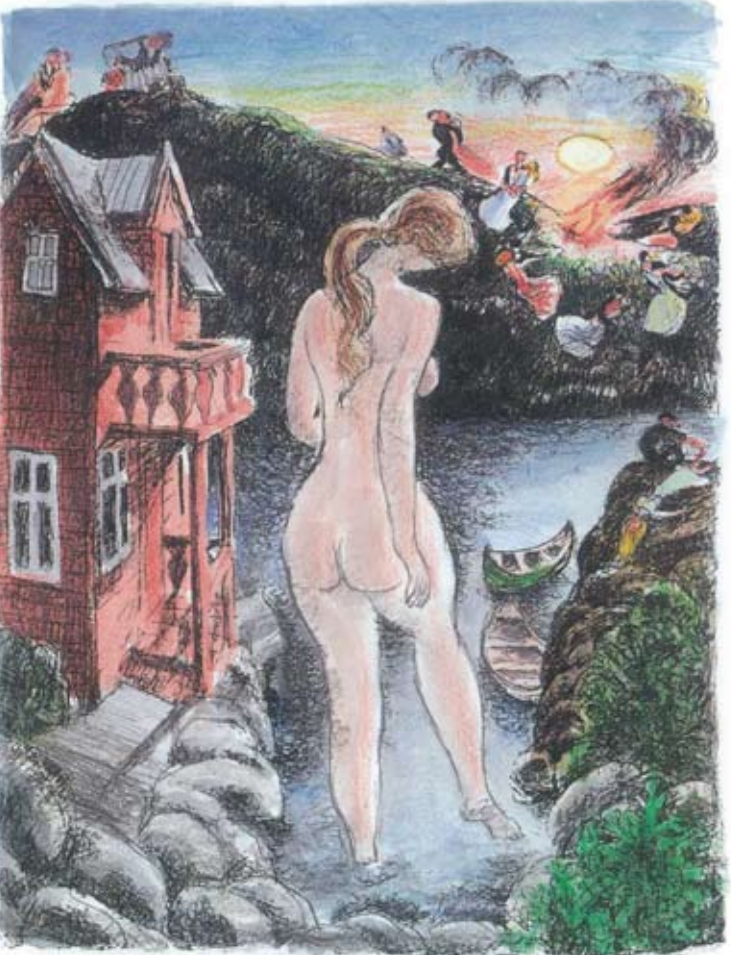
Men også hans tegninger af babyer og småbørn og deres mødre, ofte i bar figur, banede vej for et friere livssyn.

Og igennem hele livet støttede han en progressiv politik og tegnede snesevis af plakater f.eks. i kampen mod dansk medlemskab af EU, kvindekampen og meget andet.

Som tegner var han poetisk og præcis med et skarpt blik for detaljens betydning. Og de efterlod ingen tvivl: Ib Spang Olsen var folkets kunstner. Derfor var han elsket.

Græske overenskomster under angreb

Trojka kræver græsk mindsteløn beskåret og indgreb i overenskomsterne

Torsdag var de gældende græske overenskomster på forhandlingsbordet i Athen, hvor den indsatte ministerpræsident Papademos mødtes med parterne på det private arbejdsmarked.

Regeringen og arbejdsgiverne vil ikke bare have lønudviklingen frosset fast de næste tre år, men kræver også indgreb over for den lovsikrede mindsteløn og direkte lønnedgang. Arbejdsgiverne går efter at få skåret lønningerne med ti procent nu.

Den største faglige organisation på det private arbejdsmarked, GSEE, afviser indgreb i de eksisterende overenskomster.

Generalstrejke i Grækenland den 17. januar 2012

Selvom de græske lønmodtagere har set deres lønninger rasle ned de sidste år, så er det første gang, at spørgsmålet om direkte indgreb i den eksisterende overenskomst på det private område for-

handles mellem regeringen og parterne, skriver netavisen Ekathimerini.

Indgrebet i overenskomsterne skal tilfredsstille den såkaldte Trojka af kreditorer (EU, Den Europæiske Centralbank og Valutafonden), som senere på

ILO dybt bekymret for faglige rettigheder i Grækenland

FN's arbejdsorganisation ILO er bekymret over udviklingen på det græske arbejdsmarked: Fagbevægelsen sættes uden for indflydelse, og 38 procent af jobbene er nu løsarbejde

ILO havde i september sidste år en såkaldt højniveau-delegation i Grækenland, som har samlet oplysninger om, hvad der sker på det græske arbejdsmarked i lyset af de krav, som EU og Valutafonden stiller som betingelse for nødlån til landet.

Det er der kommet en opfattende rapport ud af, som tegner et dystert billede af udviklingen og respekten for de faglige rettigheder. I næste måned tager ILO's ekspertkomite stilling til, om Grækenland overtræder de ILO-konventioner, landet har forpligtet sig til at følge.

Under besøget har ILO hentet informationer fra parterne på arbejdsmarkedet myndigheder og trojkaen (EU, Centralbanken og IMF).

I et diplomatisk sprog kritiserer rapporten trojkaen for at kræve ændringer på det græske arbejdsmarked, "som forekommer uden forbindelse med realiteterne i Grækenland", som det formuleres. Det betyder, at effekten af de reformer, trojkaen kræver, i realiteten svækkes.

- Det er afgørende i en krisetid at give parterne på arbejdsmarkedet og regeringen den nødvendige plads til at finde fælles løsninger på problemer, som alle synes at anerkende, på en måde som er i trit med landets forhold og dets internationale forpligtigelser, skriver ILO.

Indgreb i overenskomsterne

De betingelser, trojkaen har stillet, har ført til lovindgreb i det græske overenskomstsystem. Indgrebene rejser en stribe spørgsmål, mener ILO. Det gælder behovet for at sikre parterne uafhængighed og autonomi, omfanget af indgrebene, beskyttelse af de svage grup-

per og endelig spørgsmålet om, hvor lang tid indgrebene skal gælde.

Rapporten minder om ILO's konvention 98, som slår fast, at hvis en regering ikke tillader fri forhandlinger, så kan indgrebet kun ske helt ekstraordinært som led i en stabiliseringspolitik og kun i et "nødvendigt omfang i en begrænset periode." Indgrebet skal følges op af tiltag, som beskytter arbejderens levestandard.

Selvom delegationen anerkender, at regeringen under besøget gjorde noget for at sikre parternes rolle, så udtrykker den dyb bekymring over udviklingen siden.

I oktober vedtog parlamentet en lov, som tillader virksomhederne at indgå "overenskomster" med grupper af personer frem for fagbevægelsen.

- Vi forstår, at disse grupper ikke er fagforeninger, eller er reguleret af nogen garantier for deres uafhængighed. Vi er dybt bekymret over at resultatet af "kollektive aftaler" på de vilkår vil have en ødelæggende virkning for kollektive forhandlinger og for fagbevægelsens muligheder for at varetage deres medlemmers interesser på alle niveauer, hedder det i rapporten.

måneden skal tage stilling til, om de vil udløse den næste lånepakke til det kriseramte land.

I et brev til den græske arbejdsminister har trojkaen krævet indgreb i overenskomsterne og en nedsættelse af mindstelønnen, som p.t. udgør 751 euro (5.585 kr.). Trojkaen kræver desuden indgreb mod den såkaldt 13. og 14. månedsløn, samt nedsættelse af de sociale bidrag, arbejdsgiverne betaler.

Den græske statsminister sagde, at parterne skal blive enige i indgrebene i denne måned, fordi landet er under pres fra EU og valutafonden om "strukturelle reformer på arbejdsmarkedet" for at sikre yderligere lån.

- Uden en aftale med trojkaen står Grækenland over for en statsbankerot til marts, sagde Papademos efter mødet med parterne.

Fagbevægelsen mod Unionen, brink

Det truer hele grundlaget for fremtidige forhandlinger, frygter ILO.

- Ændringerne vil ramme hele aftalesystemet og kan få en ødelæggende virkning for den sociale fred og hele samfundet, skriver ILO og minder om, at Grækenland har ratificeret konventioner, som pålægger landet at fremme kollektive forhandlinger generelt.

Under fattigdomsgrænsen

ILO skriver, at 20 procent af grækerne er i risiko for at falde under fattigdomsgrænsen på 580 euro om måneden.

De reelle lønninger i den private sektor er faldet ni procent, men samtidig er der en voldsom udvikling, hvor faste job udskiftes med løsarbejde i forskellig form. Ifølge det græske arbejdsministerium drejer sig om omkring 30 procent af jobbene i den private sektor. For dem er lønnedgangen helt oppe på 38 procent.

Dertil kommer lønninger i den uformelle sektor, som er langt under den overenskomstmæssige mindsteløn.

Presset på forhandlingssystemet og lønninger er stærkt bekymrende, mener ILO, som frygter, det vil skabe en negativ spiral, hvor flere og flere ender under fattigdomsgrænsen.

Fagbevægelsen mod Unionen, brink

Kroatien:

Demonstration mod EU i Zagreb

Over 1.000 mennesker samledes lørdag i den forgangne weekend i Kroatiens hovedstad Zagreb til en demonstration imod medlemskab af EU, som kroaterne skal stemme om ved en folkeafstemning på søndag (den 22. januar).

I følge de seneste meningsmålinger vil lidt over 50 pct. stemme ja, mens 35-40 pct. vil stemme nej. Folkebevægelsen mod EU i Danmark har i en udtalelse advaret kroaterne mod EU-medlemskab og i stedet peget på EFTA som alternativ.

EU-medlemskab udgør en stor risiko for kroatisk demokrati og økonomisk stabilitet

Udtalelse fra
Folkebevægelsen
mod EU

**VOLIM
HRVATSKU**

NE U EU

Kroatien afholder folkeafstemning om EU-medlemskab den 22. januar. Folkebevægelsen mod EU er overbevist om, at det er det værste tidspunkt nogensinde for Kroatien at blive medlem af Den Europæiske Union.

Først og fremmest fordi EU i stigende grad bliver en centraliseret union, og Kroatien vil derfor få meget lidt indflydelse.

For det andet fordi EU er i sin værste krise nogensinde, og Kroatien har ikke en undtagelse over for euroen som f. eks. Danmark. Det betyder, at Kroatien vil blive knyttet til en møntunion, der har store problemer. Velfærden risiker derfor at blive sat på spil for de kroatisk borgere.

Folkebevægelsen foreslår, at Kroatien i stedet bør søge om optagelse i EFTA (den europæiske frihandelssammenslutning). Medlemskab af EFTA vil give den kroatisk borger muligheder

for at arbejde, studere, leve og rejse, handel med alle EFTA- og EU-lande, ligesom borgerne i EU kan. Men inden for EFTA vil kroatisk borgere have større demokratisk indflydelse på egen lovgivning, og den kroatisk økonomi behøver ikke at blive bundet til EU's kriseramte monetære union og euroen.

Obamas nye militærstrategi: Ram de nationer, der udfordrer amerikansk overherredømme

Af Stephen Lendman

*Obamas
pressekonference i
Pentagon den 5. januar
stank af uoprigtighed som
alle hans udtalelser.
Omgivet af den militære
topledelse var det høgen,
som indtog scenen*

**Stephen
Lendman**

Obama lagde vægt på et slankere, mere mobilt, fleksibelt militær, og han erklærede, at kontraterrorisme, efterretningsvirksomhed og krig i cyberspace vil blive prioriteret uden at ofre

noget af USA's overlegenhed i forhold til globale fjender.

Og det samme gælder undergravende virksomhed mod fremmede stater, destabilisering, dronedrab og andre målrettede snigmord, global statsterrorisme og permanent krig.

Med andre ord betones nye og gamle taktikker. Strategien er uændret. Ligeså de imperialistiske mål. Permanent krig forbliver den gældende politik. Skånseløse højteknologimord og ødelæggelser står på programmet. Raseringen af verden med ét land ad gangen planlægges.

Ligeledes udvides Bush-doktrinen. Den karakteriseres af 'forebyggende global krig'.

I 2003 sagde Dick Cheney i en tale til West Points kadetter:

"Hvis der er nogen i verden i dag, som tvivler på alvoren i Bush-doktrinen, vil jeg bede vedkommende om at studere, hvordan det er gået med Taliban i Afghanistan og Saddam Husseins regime i Irak".

Bush var mere koncise, da han udtalte: *"Du er enten med os eller imod os".*

Neutralitet er ingen mulighed. Det er lighed, retfærdighed, retsstatsprincipper, demokratiske værdier og fred heller ikke.

Værre end Bush

Obamas støtter troede, at han var anderledes. Reelt overgår han det værste fra Bush, både hjemme og ude. Han tildelte USA retten som krigsførende at konfrontere uafhængige regimer, udskifte dem med klientregimer og til uophørligt at jage indenlandske modstandere.

I 2006 genbekræftede Bushs nationale sikkerhedsstrategi USA's forebyggende ret til at slå til imod påståede trusler. Den blev oprindeligt fremlagt i 2002 og betonedes hans doktrin om 'forebyggende krig'. Dengang retfærdiggjorde det krigen mod Irak. Den erklærede, at USA ikke *"udelukker brugen af magt, før et angreb finder sted, selvom der endnu hersker usikkerhed om tid og sted for fjendens angreb"*.

"For at forhindre eller komme sådanne fjendtlige handlinger fra vore modstandere i forkøbet vil USA om nødvendigt handle forebyggende ved at udøve vores selvfølgelige ret til selvforsvar".

Man forbigik herved ukrænkelig international ret og amerikansk lov. De kræver klart bevis for truende eller planlagte angreb. Mangler dette, er forebyggende krig eller lignende mod ikke-krigsførende stater ulovlig.

Bush angreb Afghanistan og Irak. Obama fører global krig åbenlyst og i det skjulte, indbefattet på hjemmefronten. Syrien og Iran er de primære mål i udlandet. Bushs nationale sikkerhedsstrategi fra 2006 satte fokus på Iran. Den påstod, at regimet *"sponsorerer terrorisme, truer Israel, forsøger at forpurre fred i Mellemøsten, ødelægger demokratiet i Irak og knægter dets folk aspirationer om frihed"*.

"Atomspørgsmålet og vore andre bekymringer kan i sidste ende kun løses, hvis det iranske regime tager en strategisk beslutning om at skifte politik, åbner sit politiske system op og tillader dets folk frihed. Det er det vigtig-

ste mål for den amerikanske politik".

Hvad det i realiteten handler om, er regimeskifte, kontrol over iransk olie og gas, nytegning af kortet over Mellemøstenkortet og etablering af regionalt overherredømme frem til Ruslands og Kinas grænser. Bush førte 'det 21. århundredes krige'. De fortsætter under Obama. Taktikken omfatter skabelsen af en bue af ustabilitet, kaos og vold over hele regionen for at retfærdiggøre amerikansk intervention.

I en tale til den 18. konference om direkte demokrati i Feldkirch, Østrig, advarede juraprofessor Francis Boyle mod at angribe Iran, i særdeleshed med atomvåben.

USA har allerede begået *"aggressionshandlinger imod Afghanistan, Irak, Pakistan, Somalia (og Libyen) og har udstyret, bevæbnet og forsynet Israel (med ødelæggelsesvåben og ammunition) til at begå direkte folkemord mod Libanon og Palæstina"*.

Forebyggende krig er ulovlig. Det samme er præventiv krig. Bush-doktrinen skabte dem. De er *'endnu ikke officielt tilbagekaldt'* af Obama.

Nazistiske jurister hævdede disse forrettigheder i Nürnberg. De blev afvist. Artikel 2 i FN's charter kræver en fredelig løsning af internationale uenigheder:

"Alle medlemmer skal i deres internationale forbindelser afstå fra truslen eller brugen af magt mod nogen stats territorielle integritet eller politiske uafhængighed, eller på nogen anden vis være i modstrid med FN's formål."

Kun legitimt selvforsvar er tilladt. USA's krige kvalificerer sig ikke som sådan. Ifølge Boyle udgør de *"international kriminel virksomhed til planlægning, forberedelse af, ansporing til og sammensværgelse om at begå Nürnberg-forbrydelser mod freden, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og folkemord"*.

Oven i dette *"er udvikling, forskning, tester, produktion, fremstilling, fabrikation, transport, placering, installati-*

on, opbevaring, opmagasinering, salg og anskaffelse af samt truslen om at bruge atomvåben kriminelle ifølge vel-etablerede principper i international lov”.

Boyle betonedede øjeblikkelige aktioner med ordene:

”Ellers kan Obama og hans folk meget vel antænde den tredje verdenskrig mod Iran, som allerede Bush Jr. truede med”.

Han anklagede også NATO-staterne, ’som går med til USA’s politik’, for at være medskyldige i de amerikanske forbrydelser.

New York Times: Heppekor for amerikansk krigsgalskab

Den 5. januar skriver New York Times i en leder med overskriften ‘et slankere Pentagon’:

”Obamas nye forsvarsstrategi afspejler en generelt pragmatisk vision om, hvordan dette land organiserer og anvender sit militær i det 21. århundrede. Den indebærer en mere intelligent og mere afdæmpet brug af magt”.

Den betyder færre landstyrker, men ”underdriver ikke det faktum, at verden er et meget farligt sted, og siger, at landet stadig må være rede til at udkæmpe en stor landkrig”.

”Den argumenterer overbevisende (for udvidet brug) af luftvåben, efterretninger, særlige operationer og nyskabende teknologier som droner”.

Retsprincipper blev forbigået. Heller ikke USA’s ansvar for at øge farerne for verden blev nævnt. Obamas ’pragmatiske vision’ er Times-sprog for ulovlige højteknologiske masse mord og ødelæggelse.

Obama ønsker at lægge mere vægt på at ”dæmme op for stadig mere selv-sikkert Iran, og på i Asien at neddæmpe og modbalancere Kinas ambitioner”.

Til forskel fra USA har Iran ikke angrebet et andet land i over 200 år og truer ingen nu. Det gør Kina heller ikke. International lov stadfæster principperne for suverænitet og selvbestemmelse.

Alle nationer kan frit vælge deres politiske system. Andre forbydes at

blande sig i deres interne forhold, uanset om de er demokratiske, autoritære, eller alt derimellem.

USA anser det for sit privilegium at blande sig. Times-redaktørerne bakker op: ”Vi forstår betydningen af at sende et klar budskab om, at dette land ikke vil afstå noget til” Iran, Kina eller nogen anden nation.

Med andre ord godkender Times-redaktionen, at enhver nation, der udfordrer USA’s overherredømme, gøres til strategisk målskive, herunder forebyggende krig. De er heppekor for alle USA’s krige og ignorerer derved retfærdiggørelsen af dem, gældende love og andre spørgsmål om rigtigt og forkert.

En sidste kommentar

I november oplyste Haaretz, at Washington og Israel vil afholde deres ”største” og ”mest betydelige” fælles militærøvelse nogensinde. Viceudenrigsminister for politisk og militære forhold Andrew Shapiro bekræftede det.

Over 5.000 amerikanske og israelske styrker vil være involveret. Øvelserne skal omfatte ”simulering af Israels ballistiske missilforsvar”. De vil også byde på ”by-krigsførelse og modterrorismen”.

Ydermere vil Israel blive tildelt en særlig kongrestilladelse for at lette ”hurtige køb af mindre rutinesalg og indkøb af våben”. Det vil sige, at Israel vil få, hvad de ønsker.

I tilgift vil Washingtons årlige multi-milliard-dollar-tilskud til Israel fortsætte trods de ’krævende sparetider’. Amerikanske styrker sendes til Israel for en ubegrænset periode. Israelsk militærpersonale tilknyttes EUCOM, USA’s Europæiske Kommando baseret i Stuttgart i Tyskland.

Jerusalem Post oplyser, at sofistikeret US THAAD (Terminal High Altitude Area Defense) og skibsbaserede Aegis ballistiske missilforsvarssystemer er involveret.

De skal arbejde sammen med Israels Arrow, Patriot og Iron Dome. De vil også yderligere skærpe spændinger, der allerede er for høje. Iran er involveret som målskive. At det vil komme til en krig, virker sandsynligt, uanset de potentielt katastrofale risici.

I tilgift er Syrien truet. Viceuden-

rigsministeren for Nærøsten Jeffrey Feltman er i Kairo for at presse Den Arabiske Ligas repræsentanter til at rapportere, hvad Washington ønsker at høre.

Problembarnet et lederen af observatør-missionen, general Mohammed Ahmed Mustafa al-Dabi, i stedet for at rapportere om regimets vold udtalte han, at forholdene er betryggende, da Assad-regeringen samarbejder.

Washington vil have helt andre vurderinger for at retfærdiggøre større intervention. Talsmanden for Det Hvide Hus Jay Carney udtalte, at eftersom *”snigskyttevirksomhed, tortur og mord fortsætter i Syrien, er det klart, at kravene fra Den Arabiske Ligas protokol ikke er blevet imødekommet”.*

Han vil have, at Sikkerhedsrådet handler, men Rusland og Kina vil blokere for udenlandsk intervention.

Det syriske udenrigsministeriums talsmand Jihad Makdisi anklager med fuld ret Washington for ’grov indblanding i Den Arabiske Ligas arbejde’, såvel som for at forsøge sig med en ’uberettiget internationalisering af situationen i Syrien’.

Planerne om regimeskifte i Iran og Syrien går langt tilbage. De er nået så langt, at kun tidsspørgsmålet endnu ikke er løst. Måske 2012 vil vise sig afgørende.

Siden sidste vinter har eksternt frembragte uroligheder hærget og destabiliseret Syrien med vold. Ekstremister fra den såkaldte Frie Syriske Hær (FSH) og andre militante er paramilitære redskaber for Vesten. Det må forventes, at de fremover vil være involveret i optrappe landangreb.

FSH-kommandøren oberst Riad al-Assad erklærer:

”Vi forbereder store operationer og har ingen tillid til Den Arabiske Ligas kontrollører eller deres ubrugelige mission”.

I modsætning hertil afviser moderate oppositionsskikkelser udenlandsk intervention. De ønsker, at Syriens suverænitet respekteres.

Washington, Israel og centrale NATO-allierede og anti-Assad-stater i regionen har andre ideer – og det er det, der er hovedproblemet.

Oversat af Kommunistisk Politik efter Global Research

Den racistiske samfundsorden

Af Franz Krejbjerg

Racisme og foragt for andre nationer og kulturer gennemsyrrer samfundet mere og mere. Det får igen en pseudovidenskabelig overfladelakering

I begyndelsen af året kom den radikale kulturminister Uffe Elbæk for skade at udtale sig til pressen på en måde, så det fremstod, som om han mente, at der skulle være plads til racistiske udbrud i kampens hede på fodboldbanen, hvis man bagefter sagde undskyld.

Da han efterfølgende fik kritik af spillerforeningen, der arbejder for indførelse af en nultolerance-politik over for racisme i fodboldverdenen, og til gengæld fik ros af Pia Kjærsgaard, fik han travlt med at skrive beklagelser:

"Jeg kan se, at mine udtalelser er blevet misforstået. Så lad mig slå fast, at racisme altid er helt uacceptabel".

Altså bortset fra i kampens hede ...

Nu er racistiske, kønsdiskriminerende eller andre typer af hadefulde ytringer på arbejdspladser og sportsarenaer desværre kun en refleksion af hele den racistiske tankemåde, der stadig strømmer gennem hele samfundet, og som er blevet forstærket med den danske krigsdeltagelse i Irak og Afghanistan.

Sidste års krigsanstiftelse mod Libyen, med hele Folketingets støtte, bygger på den politiske konsensus, at andre folk – og i særdeleshed i Mellemøsten og Afrika – ikke kan finde ud af tingene selv. Derfor skal vesten og Danmark flyve ned og bombe demokrati ind i deres hoveder.

Billede fra dokumentaren 'Race og intelligens – videnskabens sidste tabu'

Eller tag fattigdoms- og skolediskussionen herhjemme: Det mere end antydes, at det er børn af forældre fra andre lande, der skaber problemer. Hver lille halvkvædet eksempel om arbejdsløshed, kriminalitet eller unger, der trækker karaktergennemsnittet ned, bruges straks som stempeling af og generalisering om hele befolkningsgrupper.

Fupvidenskab på prominent plads

Selv i landets selverklærede fineste borgerlige avis Weekend-Avisen, holder man sig ikke for god til sysle med fupvidenskabelige raceteorier.

I WA den 22. juli sidste sommer brugte man en forside på en artikel om intelligenstag, der tilsyneladende viser markante intelligensforskelle mellem verdens etniske grupper.

Kinesere scorer højest i IQ-test, afrikanere i Sub-Sahara lavest, mens europæere ligger i midten. Artiklens forfatter er den flittigt brugte videnskabsjournalist Lone Frank, som i en årrække har været udpræget begejstret for genforskningens mærkværdige blindspor, hvor alt fra kriminel adfærd til intelligens har været forsøgt linket til fund i petriskålen.

Det lykkedes journalisten at lave en tilsyneladende neutral historie om de udkældte forskere, der arbejder med den "tabuiserede tese", at arv har en bestemmende rolle. Det er folk som Helmuth Nyborg, der forsøger at hitte et eller andet, der kan dokumentere hans forestillinger om, at kvinder er mindre

intelligente end mænd, og afrikanere mindre intelligente end europæere osv.

Den stakkels Helmuth Nyborg er nu blevet ganske flittigt brugt i medierne og står for flere indlæg i Danmarks Radios såkaldte universitetsforelæsningsserie "Danskernes Akademi".

Ved nærmere øjesyn er historien om en tendentios forskning selv særdeles skæv i sin vinkling. Lone Frank har undladt at tage en journalistisk eller videnskabelig tilgang til emnet og stiller slet ikke spørgsmålstejn ved, hvad en IQ-test egentlig måler.

Den omtalte 22. juli sidste år var også dagen, hvor den højreradikale terrorist Behring-Breivik sprængte det norske regeringskvarter i luften og efterfølgende dræbte 69 unge på AUF's sommerlejr. Det ændrede den politiske dagsorden radikalt, og de spæde start til en ny omgang valgkamp med indvandrere og flygtninge som skydeskive blev afblæst.

Race og intelligens

Hvor den danske journaliststand fejler, så har den britisk-somaliske journalist Rageh Omaar til gengæld fulgt påstandene fra århundredes raceteorier til dørs i en indsigtfuld dokumentar kaldet 'Race og intelligens – videnskabens sidste tabu'.

Det dokumenteres her, hvordan resultatet af en IQ-test ikke er lig med måling af intelligens, men i høj grad fortæller, hvordan det enkelte individ er opdraget og tilskyndet af forældre og klassetilhørsforhold til en bestemt måde

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

at tænke på.

Al redelig forskning peger i retning af, at ikke er nogen reel forskel mellem forskellige nationaliteter. Der kan findes større dna-forskelle mellem fynboerne og københavnere end mellem eskimoer og afrikanere.

Men netop fordi der findes en udbredt racisme i samfundet, er der også en tendens til at nægte at gøre noget ved de bagvedliggende problemer, der er den reelle årsag til, at man klarer sig dårligt i skolen eller i arbejdslivet.

Brugen af IQ-test

Også det danske militær bruger IQ-test til at dumpe uønskede unge mænd til sessionen på Forsvarets Dag – selvom folkeskolens afgangseksamen burde være alt rigeligt.

I det omgivende samfund forklarer propagandaen, at det er "naturligt" for de lavere klasser at præstere dårligt. På samme måde som Winnie fra Vestegnen siger mere om borgerskabets holdning end om Vestegnen.

Der sparkes nedad, og kvindeundertrykkelse og racisme er også en del af borgerskabets velafprøvede kriseberedskab.

De der påstår, at IQ-test rent faktisk måler intelligens, og at den kan udtrykkes med ét eneste tal, tager simpelthen fejl. Og denne indlysende fejlslutning bruges af hele det danske etablisement som undskyldning for at udsulte børns lyst til viden.

I stedet for at give børn og unge appetit på at studere verdens vidundere er de parkeret på mere eller nedslidte skoler, hvor der sjældent er plads til ekstraordinære oplevelser, og hvor kultur og kreativitet er skåret ned i benet, mens spanskrøret er i gang med at blive støvet af.

En forandring af hele dette tilbagestående reaktionære uvæsen har alt for længe stået i stampe.

Det er kulturministeren, der tager fejl, når han tilsyneladende ikke tror, at sportsfolk kan finde ud af at holde en sober og ordentlig tone.

De hadefulde ord og gerninger udspringer tværtimod fra folketinget og magtcentrene selv.

ØST FOR KANALEN

NØRREBRO ODENSE

1950.

- *Dav Svend !*

Tjeneren på "Fatter Jahn" hilser smilende og genkendende på min morfar, da de træder ind af døren.

Han rødmer let, havde ikke lige regnet med den modtagelse i dag, hvor han bare ville stikke indenfor på det hyggelige værtshus, med sin voksne datter og svigersøn, for en enkelt øl.

Det er faktisk ved at være længe siden, han var her sidst.

Værtshuset og det gamle nabolag og havnen, har stadig stil og karakter.

Havnen er godt nok gået en del i stå, men gaden ligger der endnu som den logiske sammenhæng mellem byen og havnen, med skibsproviantering, gamle værtshuse, små butikker og håndværksmestre med 2-3 svende og en lærling i baggårdene.

Sidst på dagen og om aftenen dukker de mere lyssky forretninger frem, med underholdning og billige varer, til supplement i den daglige trummerum

Indenfor gå og cykel afstand ligger de store arbejdspladser, som Stål-skibsværftet og Thriges store elektromotor fabrik.

- *Der er nu en egen stemning her på Nørrebro ..siger min mor.*

- *Det er noget gammelt lort ..giver*

de andre ved bordet igen,

...*det burde rives ned, det er råddent og forfaldent.*

- *Jo, det er da rigtig at det trænger til en kærlig hånd, men der er nu en vis charme. ...det minder mig lidt om Nyhavn i København.*

- *Og så er det jo vores kvarter ..* fortsætter hun ...*de rige har jo deres i Hunderup kvarteret og Fruens Bøge. Vi skal passe på vores egen ende af byen !*

- *Der er nok ikke meget at gøre ved "fremskridtet" ..mumler de andre og set eftertænkssomme ud.*

- *Lad os snuppe en enkelt pilsner til ..enes de om.*

2012

En endeløs række af larmende og forurenende biler suser ned af motorgaden

Havnen er blevet et planløst miks mask af grimt stål og glas Med kontorhusenes grønne glas facader og de dyre lejligheder.

Cyklisterne sniger sig ad cykelstierne med musik i ørene. - på vej langs bil strømmen mod banegården og post terminalen.

Postterminalen der, sammen med motorgaden, fjernede et helt bro kvarter

**Bent
Odense**

Hamma Hammami advarer mod regimet i Qatar **Tunesien og det arabiske forår: Et år efter**

*Tuneserne har fejret
årsdagen for starten på
folkerevolutionen og Ben
Ali-regimets fald. Men
kampen for at nå dens mål
fortsætter og det arabiske
forår eksisterer endnu,
selvom det støder på
mange fjender*

PCOT – Arbejdernes Kommunistiske Parti i Tunesien – har sammen med den brede befolkning fejret to vigtige datoer i den tunesiske folkerevolution: Den 16. december var årsdagen for dens udbrud, da Mohammed Bouazizi i byen Sidi Bouzid – revolutionens første martyr – satte ild på sig selv i protest mod elendige levevilkår og Ben Ali-regimets brutalitet.

Oprøret spredte sig som en løbeild til alle distrikter i landet og tvang til slut Ben Ali – Frankrigs, USAs og EU's gode ven – til at opgive magten efter 23 år og flygte ud af landet den 14. januar 2011.

PCOT: Revolutionen må gå videre

I en erklæring ved årsdagen for revolutionen siger PCOT:

‘Et år efter udbruddet af revolutionen er det en fortsat proces for at opnå dens mål og imødegå alle forsøg på at omgøre dem fra de på hinanden følgende regeringer efter Ben Alis fald. Disse regeringer, som var forbundet med det gamle regime gennemførte ikke de fundamentale reformer af de politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som folket ønsker for at slippe ud af mere end et halvt århundredes tyranni.

Resultatet af valgene til den grundlovgivende forsamling, som skal formulere revolutionens krav, har ikke kunne fjerne frykten i store dele af befolkningen. Den regerende koalition, anført af Ennahda (den ny Genfødselsbevægelse) har indtil videre med sin optræden i den grundlovgivende forsamling og udenfor denne ikke signale-

ret, at vi bevæger os mod afskaffelse af de sidste rester af totalitarisme, men truer med dennes tilbagevenden i reaktionære udenlandske og indenlandske mindretals interesse,

De værste økonomiske og sociale betingelser er ikke blevet forandret, men er tværtimod blevet forværret i de senere måneder, hvad der er en forklaring på spredningen af protester og sit-ins, som undertiden antager voldelige former og somme tider af visse elementer bliver udnyttet til sabotagehandlinger og til at begå røverier.”

PCOT opstiller 13 krav for at tackle situationen. Deres almindelige retning fremgår f.eks. af disse

- Vedtagelse af en ny forfatning, som garanterer individuelle friheder og fuldstændig og offentlig garanteret lighed mellem kønnene og folkets suverænitæt over staten og over landets ressourcer.
- Fastfrysning af priserne på basisvarer og sænkning af priserne på visse monopolvarer
- Garanteret ret til arbejde for de arbejdsløse og sikring af gratis transport og sundhedsbehandling
- Suspension af gældsbetalingerne i tre år
- Geninddrivelse af formuer ført ud af landet og indførelse af en særlig formueskat

Hamma Hammami advarer mod regimet i Qatar

Tunesien spillede en vigtig igangsætterrolle for de revolutionære processer i de arabiske lande, som under et er blevet kaldt ‘det arabiske forår’. Men der har selvfølgelig ikke kun været revolutionære og demokratiske kræfter, som har sat sig i bevægelse.

De arabiske magthavere, som frygter opstandene, har på forskellige måder søgt at øve indflydelse på folkeopstandene. En af dem er regimet i Qatar – som finansierer TV-stationen Al Jazeera – og som indgik som en del af den vestlige krigskoalition mod Libyen.

PCOTs formand Hamma Hammami fremsætter følgende kontante advarsel i et interview med tunisialive.net i for-

Hamma Hammami er leder af Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti PCOT, medlem af IKMLPO og broderparti til APK. Han har været en hovedskikkelse i modstanden mod Ben Ali-regimet i hele dets levetid

bindelse med spørgsmålet om Qatars rolle i det arabiske forår:

- Regimet i Qatar er en fjende af Tunesien og den arabiske verden.

Qatar og Al Jazeera har deres egen dagsorden og forsøger at påvirke og styrke de ‘moderate’ islamiske partier. Det nye regeringsparti i Tunesien er blevet beskyldt for at have modtaget økonomisk støtte fra Qatar.

- Qatar spiller en farlig rolle under USA's paraply. Det er en regering, som tjener den amerikanske dagsorden og den har også direkte forbindelser med Israel. Qatars mål er ikke patriotiske, sagde Hammami, som også understregede, at Qatar søger at præge islamiske partier i samme retning:

- Qatar styrer folkelige islamiske partier hen imod at tjene amerikanske og vestlige interesser, og de er i stand til at opnå dette mål med de budskaber, Ennahda sender til USA og Vesten. Ennahda forsikrer helt grundlæggende Vesten, at forholdet mellem Tunesien og Vesten ikke vil ændre sig.

- Jeg har ikke konkret bevis for det, men det er min politiske analyse, tilføje Hammami.

Om Al Jazeera konstaterede han, at den populære TV-stations rolle under valgkampagnen til den grundlovgivende forsamling var ‘90 pct. pro-Ennahda’.

Stop de imperialistiske trusler imod Iran!

Af Irans Arbejdets Parti (Toufan)

Imperialistmagterne og de israelske zionister har intensiveret deres voldsomme krigspropaganda imod det iranske folk. Man truer Iran med militære angreb og flere økonomiske sanktioner. Krigsophidserne Sarkozy, Cameron, Obama, Netanyahu, Peres og andre har optrappet presset imod Iran. Israels hitleriske statsminister Benjamin Netanyahu taler til og med om brug af atomvåben mod Iran.

De imperialistiske topledere bruger Irans atomprogram som undskyldning for deres kriminelle trusler. Man påstår, at Iran har hemmelige planer om at bygge en atombombe, men fremlægger ingen beviser for påstandene. I mere end ti år har man år efter år hævdet, at Iran ville lave en atombombe i løbet af et år (!), og man fortsætter med at gentage det samme nonsens i dag.

Arbejdets Parti i Iran (Toufan) fordømmer resolut alle de imperialistisk-zionistiske trusler imod Iran. Vi har stærkt fordømt FN-resolutionerne imod Iran og vil fordømme enhver fremtidig resolution imod det iranske folk.

USA og store europæiske lande er i dyb økonomisk krise. Det imperialistiske borgerskab prøver på at lægge krisens byrder over på skuldrene af folkene i andre lande. Landene i Mellemøsten har enorme energi- og andre ressourcer, og det arabiske forår har rystet tyvene og deres allierede i deres grundvold. For at plyndre andre landes ressourcer, for at etablere hegemoni og for at nyopdele verden søger imperialisterne at

føre krig med det formål at indsætte marionetregimer. Hændelserne i Libyen og Syrien samt truslerne imod Iran bør ses i lyset af denne politik.

De israelske zionister har i de sidste år lidt mange nederlag. Den heltendige modstand imod de kriminelle israelske krige i Libanon og Gaza, verdens anerkendelse af Palæstina, det arabiske forår i Ægypten og protestbevægelsen mod den økonomiske situation i Israel har isoleret de zionistiske ledere. Den israelske regering prøver at samle det israelske folk bag lederne og fortsætte dens kriminelle og racistiske dagsorden ved at introducere Iran som sin atombevæbnede udenlandske fjende og ved at destabilisere situationen i Mellemøsten yderligere.

Arbejdets Parti i Iran (Toufan) erklærer endnu en gang, at Iran har ret til at udvikle sin kerneenergi og kernefysisk teknologi. Det iranske folk har ret til at udvikle sin industri til samfundets bedste. Det er i vort folks nationale interesse at udvikle videnskab og teknologi. Ethvert forsøg fra enhver imperialistmagt på at hindre vores folks fremskridt vil blive mødt med stærk mod-

stand. Ethvert forsøg fra imperialisterne eller de israelske zionister på at gennemføre et militært angreb på Iran vil sætte hele regionen i brand. Solidariteten mellem de arabiske folk og det iranske folk er overordentlig stærk, og enhver militær operation imod Iran vil blive besvaret.

Vi fordømmer stærkt enhver indblanding i det iranske folkets interne forhold. Det iranske folk afviser klart de imperialistiske og zionistiske trusler imod vores land og vil fortsætte kampen mod det reaktionære regime i Den Islamiske Republik.

Regimet i Den Islamiske Republik Iran vil blive erstattet af et demokratisk styre, som udspringer af det iranske folk og de ægte demokratiske kræfter, som ønsker et samfund fri for undertrykkelse, fattigdom og udbytning.

Nej til imperialistiske og zionistiske trusler imod Iran!

Længe leve solidariteten med det iranske folk!

Irans Arbejdets Parti (Toufan)

13. november 2011

APK København inviterer til

Offentligt møde

Torsdag den 2. februar kl. 19-22

Vesterbro Kulturhus

Lyrskovgade 4, lokale 5

Arbejderpartiet Kommunisterne afholder i løbet af foråret sin 5. kongressiden partistiftelsen i 2000. En række vigtige temaer vil blive taget op på offentlige møder.

På det første møde i København behandles

Imperialismen i dag: Hvilken fremtid?

Forskellige indlæg på mødet vil belyse imperialismens udvikling og styrkeforholdet og modsætningerne mellem forskellige imperialistmagter – EU, USA, Kina, Rusland osv. – og analysere perspektiverne i folkenes kamp mod krise og krig i Europa, Nordafrika og globalt. Et vigtigt spørgsmål er, om man kan alliere sig med imperialistiske kræfter i kampen for frihed.

Der vil blive god tid til diskussion. Gratis adgang.

Guantánamo er en skamplet

I disse dage, helt bestemt den 11. januar, kan Guantánamo-fangelejren fejre sin tiårsfødselsdag.

Det er der imidlertid ikke nogen grund til at fejre. Tværtimod, Danmark burde på egne og EU's vegne bruge den formelle overtagelse af EU-formandskabet til at sætte fokus på den caribiske fangelejr.

Guantánamo har i ti år været en skamplet på alle retsprinsipper. Guantánamo symboliserer sammen med Abu Ghraib og CIA-fly det pres, som menneskerettighederne har været under siden 11. september 2001. I en erklæret kamp mod terror har man gjort tortur stuerent.

Omkring 170 'terror-mistænkte' bliver fortsat tilbageholdt på Guantánamo uden en ordentlig retssag. Nogle har været tilbageholdt i mere end otte-ni år uden sigtelse eller adgang til egentlig advokatbistand. Nogle ved knap, hvorfor de tilbageholdes. Flere har forsøgt at begå selvmord, og mange af dem er torturofre.

Til trods for internationale protester og Obamas løfte om at lukke Guantánamo fortsætter den ulovlige, konventionsstridige tilbageholdelse af fanger på

basen. I kølvandet på Obamas løfte om at lukke lejren må andre lande opfordre til, at Obama snarest muligt sætter en dato for Guantánamos lukning.

Villy Søvndal 'glemte' tilsyneladende helt at nævne det over for Hillary Clinton eller – det må vi håbe – valgte at bruge dagen i dag til at sætte fokus på spørgsmålet.

Ansaret for Guantánamo ligger hos USA. Ingen tvivl derom. Men det betyder ikke, at den øvrige verden ikke kan hjælpe eller presse på for at få afviklet Guantánamo og få retsforfulgt de ansvarlige.

Herhjemme har regeringen afvist, at Danmark skal modtage nogle af de fanger, som ikke har noget sted at rejse hen, når Guantánamo lukker. Man siger, at det er USA's ansvar. Det er på den ene side ikke forkert, men hvorfor skulle Danmark ikke række USA en hjælpende hånd, når det oven i købet er i en god sags tjeneste? Danmark har om noget land erfaring i, hvordan man med en tværfaglig rehabilitering kan hjælpe torturofre.

USA's vicepræsident Dick Cheney erklærede, at han personligt godkendte CIA's brug af 'forbedrede forhørsmetoder' som fx waterboarding (simuleret drukning) i Guantánamo-fængslet, og at han mente, at Guantánamo-lejren burde eksistere, så længe 'krigen mod terror' står på.

Cheneys tilståelse rejste spørgsmålet om en egentlig retsforfølgning. FN's konvention mod tortur pålægger de lande, der har ratificeret konventionen – heriblandt USA – til at retsforfølge tortur. Her kan man med rette tale om, at USA burde leve op til sit ansvar. Derfor bør Danmark – som erklæret foregangsland i arbejdet mod tortur – opfordre Obama-administrationen til at få undersøgt anklagerne mod Bush-administrationen for ansvar for tortur på Guantánamo.

Når Guantánamo er afviklet, de tilbageholdte er kommet for en dommer og evt. blevet dømt eller er blevet løsladt, samt der er indledt en retsforfølgning for at placere ansvaret for overgrebene, er der grund til fejring.

Tue Magnussen
11. januar 2012

Børnene

*fra rød og blå afdeling skulle på tur
sammen, og forventningen
fra personalets side var stor; -
Bussen kom, og af sted, -
Men ved hjemkomsten lød historien
sådan: Man måtte adskille Helle og Lars,
Pia og Villy og en hel del flere,-
dels for at sparke, slå og bide, -
dels for at fremføre voldsomme sproglige
udfald mod hinanden; -
Hvis tilstande af lignende karakter ville
indtræffe blandt 'normale' voksne
var dommen - med klang i et gammelt
ordsprog - tugt og forbedringshuset.*

N.B.

Gør oprør

*Duk dig ikke, duk op – der er
brug for et dansk forår!*

NYTÅRSKONCERT

lørdag den 21. januar kl. 15-18

I Festsalen, hos 3f BJMF,

Trekronergade 26, Valby

Entré 50 kr. ved indgangen, kom i god
tid, døren åbner kl. 14

Arrangeret i et samarbejde mellem Arne
Würgler, 3f BJMF og Budskab fra
græsrodderne.

GØR NOGET, siger vi - GØR OPRØR, ligefrem

Det ligger i luften. 2012 er fra mange sider, i mange år, blevet udråbt som ÅRET, hvor der sker store forandringer.

Ja, det ser vi, klimaforandringer og nye magtbalancer i verden kommer helt ind i vores stuer. Priserne på dagligvarer stiger sammen med arbejdsløsheden, mens Eurostaten og krig mod Iran forberedes. Verden kan meget nemt komme af lave, så det gælder om at holde fast i de sikre ting, hvis vi selv skal holde hovedet oven vande. Så lad os diskutere, hvornår man er fattig, og Frederik som konge, og så sport naturligvis. Imens håber vi på, at en lottokupon kan løse problemerne.

Først danser vi mod højre, så svanser vi mod venstre og går i betalingsring.

Sidste år på denne tid fulgte vi med på Al Jazeera, hvad der skete på Tahrir-pladsen. I Tunesien var præsident Ben Ali forduftet i al hemmelighed, og så gav Mubarak sig for presset. Siden hen fulgte pladsbesættelser verden over i Madrid, i New York, i Massachusetts og kæmpe demonstrationer i Grækenland, men også i Tyskland, England, Frankrig og Italien. Det kan nok være, imperialisterne fik travlt. Infiltrering og indblanding i oprørsbevægelserne i de arabiske lande tog fart, og i Italien

og Grækenland fik demokratiet et grundskud med indsættelse af teknokratiske regeringer, uden valg og andre indblandinger fra befolkningen.

Regeringerne gik i selvsving og glemte forfatninger og andre demokratiske landvindinger.

Her i landet havde vi travlt med at få valgt en NY regering. Den gamle var slidt op, og den sorte farve var blevet for tydelig. Det lykkedes da også at få fjernet de værste racister og menneskehader. Nu skulle Danmark i sving.

Hvad står vi så med nu? En arbejdsløshed, der er stigende, fyringer i det offentlige, der åbner en ladeport for nye privatiseringer, kun to års ledighedsperiode og klapjagt på såkaldte socialbedragere. Et arbejdsmarked uden ret og rimelighed for de unge. Faldende real-løn, men ingen udsigt til lønforhøjelser ved overenskomstforhandlingerne. Stigende pensionsalder og stort set ingen efterløn. Faldende boligpriser og stigende huslejer, der sender 20 lejere fra hus og hjem hver dag. Uligheden stiger, de rige bliver rigere og de fattige fattigere. Dertil kommer truslen om en Eurostat, der åbner nye veje for social dumping og binder os på hænder og fødder, uden mulighed for de nødvendige investeringer i arbejdspladser.

Danske tropper er på vej ind i Somalia og måske om lidt Iran, mens krigene i Irak og Afghanistan endnu ikke er slut, hvis man ser på det fra deres side.

De skridt, der tages af regeringerne verden over mod global opvarmning, er helt utilstrækkelige. Fordelingen af mad tilgodeser ikke dem, der sultner. Der produceres varer uden hensyntagen til miljø og sundhed. Den rige langt mindre end 1 % skraber rigdom, magt og indflydelse til sig, mens resten af verdens befolkning knokler for livets opretholdelse.

Derfor venner: GØR OPRØR – stem NEJ til overenskomster uden lønforhøjelser – deltag i protesterne mod Eurostaten – før vi går i sort! *GBe*

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Lukket indtil videre
efter oversvømmelse

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

Maj 93

Udstilling i Helligåndshuset

1. – 12. februar

Tirsdag den 31. januar 2012 kl. 16.00 - 19.00

har kunstnersammenslutningen MAJ 93 sin årlige fernisering i Helligåndshuset, Amager Torv, København.

Udstillingen varer fra d. 1. februar til og med 12. februar og er åben dagligt fra kl. 10.00 - 18.00.

Musikarrangementer:

Trio Ad Hoc den 4. februar kl. 15.00, lodtrækning kl. 15.30.

Christian Sievert spiller den 8. februar kl. 19.00.

Annisette synger Annisette

Annisettes turné under eget navn, der afsluttedes i Vega, har vist, hvor betydelig hun er - ikke bare som sanger, men også som sangskriver

Det var en triumf af de store, da Annisette afsluttede sin Danmarks-turné med sit fremragende lille 3-mands band for et begejstret, medlevende og rørt publikum i et overfyldt Vega den 7. januar.

Det var sangene fra Savage Roses længe savnede, store danske bagkatalog fra 1970'erne til 90'erne, som blev ført frem med stor succes. Som altid med Annisettes fantastiske sang i hovedrollen, som ikke undgår at spille på dybe følelsesstrenger. Med Palle Hjorth på hammondorgel og harmonika, Frank Hasselstrøm på basun, klaver og keys og Knut Finsruds trommer og percussion levede musikken så frisk som nogensinde. Musikken holder, og mere end det.

Koncerten var også et formidabelt show, en sammenhængende rejse gennem verden og livet, med bemærkelsesværdige skæbner, med glæde og stor smerte, med oprør og kærlighed.

Starten var den sjældne *Bella Vita* fra Annisettes musikteaterforestilling af samme navn, med et Chaplin-agtigt anslag som introduktion til en rejse gennem en stor kunstners univers, som hun gavmildt deler med alle. Det er samme verden vi bebor, samme planet vi har et ansvar for.

Fra Sydhavnen til Grønland, fra Kosova og Palæstina til verdens ende: Sangene tegner et mangefacetteret billede af en verden, det er nødvendigt at elske og kæmpe i og for.

Betegnende nok afsluttedes med 'Palæstinas sang' – om det palæstinensiske folk og dets ret til tilbagevenden, til dets land, skrevet i en palæstinensisk flygtningelejr.

Det mest ekstraordinære ved koncerten var, at det alt sammen var Annisettes sange. Annisette sang Annisette. Nogle af melodierne var Thomas Koppels, mange var hendes – men alle teksterne

var af Annisette. Vilde og lyriske, blandt det bedste, der er lavet på dansk i vores årtier.

Hun kan skrive og synge med brutal skarphed om den 'ny verdensorden' i 'Go' morn, Go'morn:

*Hab keine angst!
Be our guest!
den ny orden inviterer
til galehusets sejrsmiddag
og brudene flokkes
pyntet med nåle
gisper under himlen der splinters
trækker deres spidse plastikbryster
ind
i bodyguardens øjneder blitzer
og præsidenten tæller
sekunderne af guld
mens han smiler til sig selv
fra satellitten.*

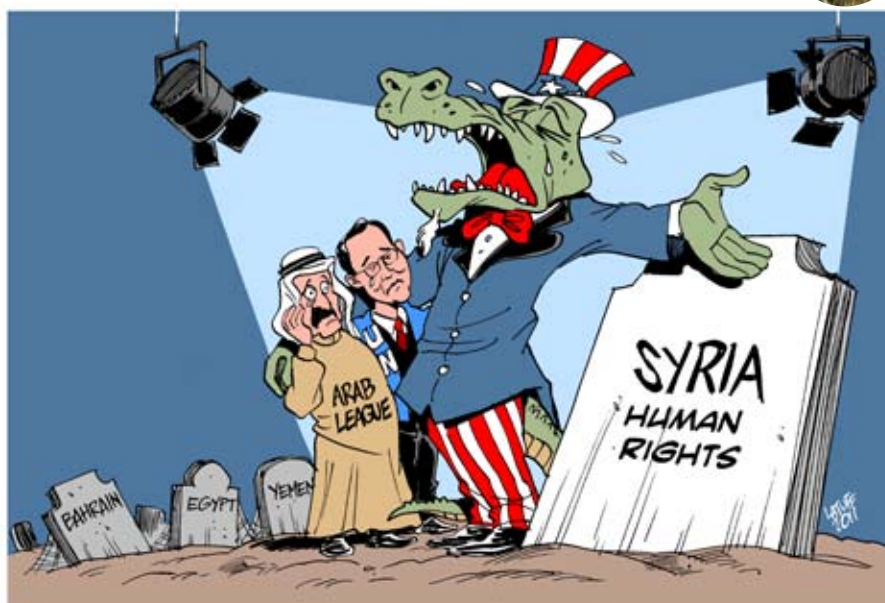
Hun kan synge bevægende enkelt om kærligheden som i 'Vågner en tidlig morgen', rystende smukt om narkomani og død i 'Den snehvide linje', optimistisk og solidarisk som i 'Junglebarn' (om Christiania), glødende i 'Flyv min fugl' eller en storslået kærlighedserklæring som i 'Sangen for livet':

*jeg synger en kærlighedssang til dig
den synger overalt
som vi dansede på en bjergtop ved
Arnoun
i partisanernes skjul
kvinde, mænd og børn løftede sangen
gennem den ventende nat
langt henover de lukkede grænser
vækkede mod i bjergene blå
alene derfor er sangen til livet*

Det er Annisette. Det er Savage Rose. Det er et fantastisk genhør 'alle steder ingen ejer' som det hedder i den danske kendingssang, med hendes tekst og melodi.

KR

Verden ifølge Latuff

*Det hvide hus græder krokodilletårer over Syrien
- Hvad med Bahrain, Yemen, Egypten?*